

FONIAVA

BR. 11.

PUTOPISI

TURNIRI

INTERVJUI

INTERNET

ARHIV

LIST UČENIČKOG DOMA KARLOVAC, br. 11., god. 2011.

Impressum

List Učeničkog doma Karlovac

šk.god. 2010./2011., br.11

Za izdavača:

Ravnatelj Saša Salaj, prof.

Izdavač:

Učenički dom Karlovac
Samostanska 2, 4700 Karlovac
Tel./fax.: 047/611-335

Web: ucenicikidom-karlovac.hr

e-mail: ucenicki-dom-karlovac@ka.t-com.hr

Glavni urednik:

Natalija Sonički, prof.

Uredništvo:

Edita Dizdarević, Ana Obradović

Novinari:

Katarina Brkljačić, Josipa Brkljačić, Damjan Budiselić, Edit
Dizdarević, Mateja Domitrović, Ana Obradović

Suradnici:

Dijana Bajrić, Valentina Bogović, Dijana Čalina, Danijela
Đaković, Rebeka Lesac, Mirjana Marjanović, Denis Matovina,
Adrijana Paulić, Nikola Puhanić, Dejana Rodić, Josip Štorat, Ivica
Šugić, Kristina Šubić, Ivana Žanić

Tehnička obrada:

Informatička sekcija Učeničkog doma Karlovac
Damjan Budiselić, Katarina Brkljačić, Josipa Brkljačić, Katarina
Pavlić, Antonio Štefanac, Lucija Turković

Crtež:

Krešimir Horvatin, Ivan Mataija, Ozren Mamula

Fotografija:

Sonja Gračanin, Katarina Brkljačić, Josipa Brkljačić, Josip Štorat,
Danijela Đaković, Adrijana Paulić

Lektura:

Maja Vražić

Tisak:

Učenička zadruga „Slap“ Učeničkog doma Karlovac

Naklada:

200 komada
List izlazi jednom godišnje

Na naslovnoj stranici fotografija učenika Učeničkog doma
Karlovac ispred zdenca na središnjem gradskom Trgu Bana
Josipa Jelačića

U ovom broju:

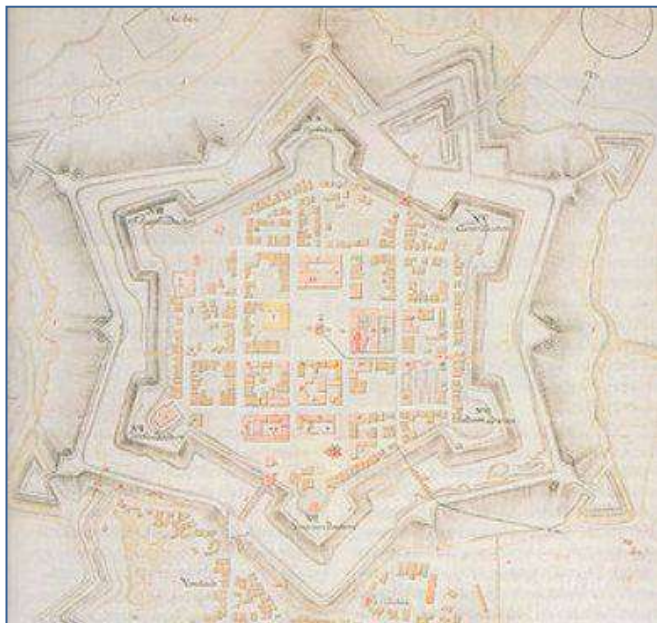
Impressum, sadržaj, uvodnik	1. – 2. str.
Dan Doma, turniri	3. – 5. str.
Domijada	6. str.
Daske koje život znače	7. str.
Dome, slatki Dome	8. – 11. str.
Valentinovo	12. str.
Maturanti 2010./2011.	13. – 14. str.
Putopisi Italija, Sarajevo	15. – 16. str.
Arhiv	.. ..17. – 18. str.
Internet	.. ..19. str.
Facebook intervju	20. – 21. str.
Prozni kutak	....22. str.
Pitali smo domaše	23. – 24. str.
Vremeplov	25. – 26. str.

Dragi naši čitatelji!

Ponovno smo s vama u 11. izdanju domskog lista Fontana.

Za one koji ne znaju Fontana je dobila naziv po zdencu smještenom u središtu stare karlovačke gradske jezgre, na današnjem Trgu Bana Josipa Jelačića.

Šesterokutni tlocrt Karlovca

Nalazi se u geometrijskom centru unutar bedemskih zidova podignutim na temeljima šesterokuta. Taj impozantni bunar s pumpom za vodu nasred nekadašnjeg trga „Paradeplatz“ podignuo je franjevac Zephyr Gajga, rodnom Tirolac i doveo pitku vodu u grad iz Ferbergova vrela na Borlinu. Prvi gradski vodovod franjevca Zaphyra Gajge izgrađen je 1776.-77., a poslije ga je modernizirao naš poznati geolog dr. Gorjanović.

Tijekom vremena voda u centralnom bunaru postala je zagađena, pa je mnogo ljudi oboljelo od crijevnih bolesti i malarije. Zato je taj zdenac na trgu zatrpan, a voda u njega dovedena cijevima iz gradske mreže, pričvršćenim slavinama u ogradu zdenca kako bi služila za pranje ruku i pribora piljara i seljaka koji su na trgu prodavali svoje proizvode, a nikako za piće.

Taj je bunar 1869. zamijenjen novim, uređenim u historicističkom stilu i ukrašen simboličnim skulpturama četiriju godišnjih doba.

Sam trg „Paradeplatz“ služio je u početku samo za vojne parade i svečanosti, što i njegovo ime govori. Poslije je postao dnevnom tržnicom na kojoj se prodavalo povrće, voće, mliječni proizvodi, meso i ostalo potrebno za dnevnu prehranu.

Trg bana Josipa Jelačića, nekadašnji „Paradeplatz“

A što vam nudi naša domska Fontana, saznajte sami. Prolistajte je od korica do korica, zabavite se i uživajte u druženju s njom, kao što smo i mi uživali u njenom stvaranju.

Uskočite u vremeplov i prisjetite se što se sve zbivalo ove školske godine. Pogledajte što vam poručuju naši maturanti na odlasku, a što neki bivši maturanti. Putujte s nama strane zemlje i zavirite u tajne kutke domskih srdašaca.

Prošle godine zavirili smo u gradsku Galeriju „Vjekoslav Karas“, a ove godine upoznat ćemo se s Državnim arhivom u Karlovcu. I još mnogo toga...

Ekipa našeg lista je malobrojna te se zahvaljujemo svima koji su nešto napisali i time doprinijeli stvaranju ovog broja.

Uživajte u čitanju, a sve prijedloge, ideje i kritike svakako nam prenesite kako bi sljedeći broj bio još bolji!

Vaše uredništvo ☺

Dan Doma

Kao i svake godine, pa tako i ove, 04. listopada 2010. obilježen je Dan Učeničkog doma Karlovac.

Povodom dana Doma predstavili smo gradu naše domske radova i općenito naš rad tijekom cijele godine. Ispred galerije Zilik 30.09.2010. održana je mala domska priredba na kojoj su svoje plesačko i sviračko umijeće iznijeli domski folklor i svima nam poznati tamburaši. U samoj galeriji je održano i tjedno predstavljanje domskih radova rađenih našim malim ručicama. Maketari, keramičarke, dizajnerice, slikarice, fotografkinje i svi ostali koji su na neki način pridonijeli toj izložbi su bili jako ponosni na svoje radove.

Povodom Dana našeg Doma, 18. listopada 2010. nas je posjetio UD A. G. Matoš iz Zagreba. S njima smo podijelili naša pucačka, stolno teniska, pjevačka i ostala umijeća. Održan je mali rival u stolnom tenisu, a ekipa streljaštva je također imala malo natjecanje. Dok su neki pucali i igrali stolni tenis, probрана ekipa iz Doma je međusobno „vijećala“ i razmjenjivala mišljenja, iskustva i doživljaje. Prilikom trajanja Okruglog stola gdje su se našli učenici iz Vijeća učenika saznali smo malo o životu u zagrebačkom Domu, zamijetili prednosti i nedostatke i veselo ih komentirali. Zanimljivo je bilo i domskoj blagovaoni gdje su nam Zagrebaši pokazali da znaju jako dobro pjevati i svirati, no ni mi nismo zaostajali i tako smo se zajedno zabavljali sve dok nisu pošli natrag u Zagreb.

Dan doma je isto tako obilježen i različitim radionicama, te su se i time naši učenici, ali i ostali suradnici rado upoznali s domskim čarima.

Edita Dizdarević

Nastup folklorne sekcije ispred gradske galerije Zilik

Nastup glazbene sekcije

Učenici iz A.G.Matoša i naši strijelci u domskoj streljani

Izložba učenički radova u galeriji zilik 27.09.-04.10.2010.

Okrugli stol

Turniri

Odbojka, Pula 22.02.2011.

Krećemo za Pulu u 5
odg. Anđa rezervirala let.

U autobus ulazimo stepenicu po stepenicu,
a Sonja nam plete pletenicu.

Putujemo za Pulu autocestom
iznenađeni tako dobrom gestom.

Ušli u Pulu, ali ne znamo kud
a ljudi nam govore lijevo ravno tud.

Teško smo našli cilj i trebali ući
a poslije toga krenuli se svući.

U svlačionici se svlačimo
i dres navlačimo.

Prvu igramo protiv Suška
a oni igraju kao stara baka.

Pobjedili smo njih
ma za nas profesionalce bio je to „pih“.

Drugu smo igrali protiv Pazina
eh da smo imali benzina
gorili bi ko šibica
bila bi to vruća igrica.

Treću smo igrali s Pulom i zamalo oni
završili s nulom
ali nismo mi htjeli
jer slabo smo nešto jeli
Snage nam nedostajalo
a i nije nas ništa grijalo.

Odbojkašice i trenerica Anđa u Puli

Mira servis baca jak
a cure iz Pazina viču ...

Edita P. smečira guba
cure ostaju bez zuba

Sonja kreće servirati
a protivnici histerizirati.

Ana kreće smeč pucati
a Pazinci se prepali pa počeli štucati.

Rajka puca loptu sad
i kaže joj gdje je taj gad.

Ivana Žanić kefu mrsi
a lopta protivnicu udara u prsi.

Mihajlović ulazi u igru
baca loptu kao ciglu.

Dejana umjesto da loptu spasi
na terenu češlja svoje vlasi.

Bošnjak na tribine gleda
ne bi li vidjela nekog Eda.

Željana se sprema za loptu pucati
kad joj se u sekundi počne štucati.

Edita D. nije mogla ići
jer na vozački ne bi mogla stići.

4. mjesto smo osvojile
i Pulu napustile.

Dojmovi su good
do you understood.

Dejana Rodić

Košarka, Rijeka 24.11.2010.

U organizaciji Učeničkog doma Lovran 24.11.2010. naši košarkaši su se uputili u Rijeku na sudjelovanje na Međužupanijskom košarkaškom turniru. Na turniru je sudjelovalo 6 ekipa. Prva utakmica je odigrana s ekipom Učeničkog doma Moravice te smo prvom pobjedom 29-27 krenuli u daljnja osvajanja. Nažalost, ta naša velika želja za pobjedama ugasila se kad smo igrali protiv ekipe Učeničkog doma Kvarner te smo izgubili 31-22. Tim gubitkom nismo ostvarili daljnji prolazak, te smo osvojili 5. mjesto. Pomalo razočarani, ali ipak vedrog duha vratili smo se u Karlovac uz nadu da će drugi susret proći uspješnije. Nikola Puhanić

Košarkaši u Rijeci

Stolni tenis, Pula 06.12.2010.

Dana 06.12.2010. održao se Međuzupanijski stolnoteniski turnir u Puli. Tamo nas je dočekao organizator turnira te nam uputio par lijepih riječi koje su nam podigle raspoloženje.

Na turniru je sudjelovalo 8 muških i 6 ženskih ekipa.

Prvu utakmicu smo igrali s Kvarnerom te pobijedivši rezultatom 4:0, puni samopouzdanja ušli smo u drugu utakmicu koju smo igrali sa Sušakom te smo nažalost izgubili rezultatom 4:1. Pomalo razočarani nastavili smo dalje igrati s Pazinom i s Iakoćom smo pobijedili rezultatom 4:2 te nam je tom pobjedom pripalo treće mjesto.

U Karlovac smo se vraćali sretni te smo od sreće produžili za Umag umjesto za Karlovac, pa je zato naša mala pustolovina je trajala sat vremena duže.

Stigavši u Pazin dočekalo nas je hladno vrijeme koje baš i nismo očekivali. Smjestili smo se na tribine dvorane te smo nakon prve odigrane utakmice na red došli i mi. Prvi protivnici bili su nam učenici Učeničkog doma Moravice koji su na kraju i odnijeli pobjedu. Pomalo razočarani, što se moglo vidjeti na licima igrača i odgajateljice odlučili smo krenuti u iduću utakmicu sa željom da pobijedimo, no prije toga odigrane su još neke utakmice.

Poslije veće pauze ponovno smo se našli na terenu, protivnici su nam bili domaćini iz Klasične gimnazije u Pazinu. Početak utakmice smo zajedno s odgajateljicom Anđelkom u čudu gledali kako naši vode s nekoliko koševa razlike, no ubrzo su se stvari vratile u "normalu"... Na kraju smo izgubili po drugi put, i da stvar bude još gora, jedan nam je igrač ozlijedio nogu. Poslije svih odigranih utakmica otišli smo na ručak u Pazinski kolegij, te smo se upoznali s njihovim domom.

Nastup stolnotenisača Korijana i Denisa u Puli

Košarka, Pazin 10.02.2011.

Košarkaši Učeničkog doma Karlovac 10.02.2011. sudjelovali su na tradicionalnom Međuzupanijskom susretu učeničkih domova. Blaga nervoza i nestrpljivost osjećali su se već pri samom odlasku u Pazin. Dečki su bili i šaljivi pa su kao i poslije svakog treninga ispričali vic: „Igraju dva čavla košarku, dođe čekić i zakuca“, koji nam je izmamio osmijeh na naša lica.

Bili smo pozitivno iznenađeni s interijerom, ali ne i s njihovim dnevnim rasporedom i obvezama koje moraju ispunjavati.

Bez obzira što nismo pobijedili, ostali smo sretni i naravno ovaj dan završili tradicionalnim vicem koji nas je ponovno sve nasmejao. I tako kroz šalu i smijeh nismo ni primijetili da smo se našli pred Karlovcem.

Domijada Pazin 2011.

Rezultati kultura:

nagrade stručnog žirija

Glazbeni izraz "Tko te ima taj te nema" -

1. mjesto, plasman na državnu domijadu

Folklor "Pjesme i plesovi Like" -

1. mjesto, plasman na državnu domijadu

Plesni izraz "No. 6." -

1. mjesto, plasman na državnu domijadu

Primijenjena umjetnost "Jedro i zvrk" -

1. mjesto, plasman na državnu domijadu

Recitacija "Čekajući barbare" - 2. Mjesto

Scenski izraz "Život kakav je" - 3. Mjesto

nagrade učeničkog žirija

Glazbeni izraz "Tko te ima taj te nema" -

1. mjesto

Folklor "Pjesme i plesovi Like" -

1. mjesto

Skulptura "T-rexi" - 1. mjesto

Scenski izraz "Život kakav je" - 2. mjesto

Recitacija "Čekajući barbare" - 2. mjesto

Keramika "Hrvatski pleter" - 2. mjesto

Primijenjena umjetnost "Jučer, danas sutra" - 3. mjesto

Keramika "Vaza I" - 3. mjesto

Crtež – sudjelovanje

Slikarstvo – sudjelovanje

Fotografija- sudjelovanje

Rezultati sport:

Nogomet - 1. mjesto, plasman na državnu domijadu

Streljaštvo (ž) – 1. mjesto

Streljaštvo (m) – 1. mjesto

Košarka - 2. mjesto

Stolni tenis (m) - 2. mjesto

Odbojka – sudjelovanje

Napokon smo dočekali 36. Međužupanijsku domijadu u Pazinu održanu u subotu 9.4. 2011. na kojoj su se natjecali naši domaši u nogometu, košarci, odbojci i stolnom tenisu. Najbolji su bili nogometaši, koji su izborili odlazak na Državnu domijadu u Umag. Košarkaši su izborili drugo mjesto isto kao i stolnotenisači. Odbojkašice su nažalost ispale u prvom kolu.

Finalna nogometna utakmica odigrala se između Učeničkog doma Karlovac i Učeničkog doma Kvarner. Utakmica je bila napeta jer su se sastale dvije najbolje ekipe turnira. U prvom poluvremenu naši dečki povelili su sa 1:0, ubrzo nakon toga vodili su 2:0... No dobri suparnici brzo su se vratili u igru i zabili gol za 2:1. U drugom poluvremenu naši dečki povelili su sa 3:1, no nisu dugo vodili jer je Kvarner izjednačio i ubrzo poveo sa 4:3. Velika ljubav i želja naših nogometaša ispred publike koja je silno navijala za njih natjerala ih je da izjednače u posljednjoj minuti susreta.

Svi smo znali da se pucaju penali, no malo nas je to zabrinulo jer su u svim utakmicama do sad dečki izgubili u finalu u penalima. Ali ove godine smo sastavili ekipu koja si to nije dozvolila. Da lopta uđe u mrežu prvo nije dozvolio naš odličan golman Ivan Brkić, a na to su se nadovezali i odlični igrači koji su se trudili i svim snagama željeli prvo mjesto i odlazak u Umag: Antonio Hodak, Milan Hodak, Josip Krznarić, Marino Vrbanić, Danijel Nikles, Dominik Čakalić, Tihomir Pernar, Željko Crljenjak, Ivica Šugić i njihov „Manager“ Marko Boltadžija.

Njihov trener, a ujedno i odgajatelj Marinko, nakon napornog i vrućeg dana zadovoljno je sjeo u bus i zahvalio se igračima na fer i korektno odigranom turniru.

Svi sudionici na 36. Međužupanijskoj domijadi bili su zadovoljni i sretni sa svojim uspjehom.

Josip Štorat

Daske koje život znače

Crvene ruže

8. ožujka 2011. godine odgajateljica Kruna pavela je grupu od 15-tak učenika u Gradsko kazalište Zorin dom kako bi odgledali predstavu pod nazivom „Crvene ruže“. Naziv je to za komediju kazališne grupe iz Zagreba koja je gostujući u našem gradu uveselila kišnu večer mnogih Karlovčana. Zasluge za to najviše pripadaju dobro poznatim nam glumcima: Marijani Mikulić, Vesni Ravenščak, Željku Šestiću i Alenu Katiću. S predstave nosim samo pozitivne dojmove zbog odlično prikazanog života u braku i problema koje takav život često donosi. Mislim da moje kolege dijele isto mišljenje, a jedina kritika upućena je publici zbog prevlasti ljudi zrelije životne dobi.

Rebeka Lesac

Među slavnima

Prolazile smo pokraj Kauflanda, kada smo načule da Maja Šuput dolazi u Karlovac. Zamolile smo odgajateljicu da nam produži izlazak da bi je mogle upoznati i naravno poslikati se s njom. Odgajateljica nas je pustila i mi smo otišle. Kada smo došle, vidjele smo je kako se slika s djecom. Pričekale smo da se gužva razide, da ju pitamo može li se slikati s nama. Kad smo se poslikale, ona je morala poći pjevati. Bilo je ludo i nezaboravno. Jako je lijepo pjevala i plesala.

Dom nas je poslao na otvorenje Zilika. Nismo ni očekivale da ćemo vidjeti poznate osobe. Kada smo ugledale Kim Verson, naravno da smo i nju pitale hoće li se slikati s nama, i pristala je. Nakon par minuta došla je i Vlatka Pokos, pa samo se i s njom slikale. Još smo vidjele glumicu Zrinku Cvitešić, ali s njom se nismo uspjele slikati. Na četvrtom danu Zilika upoznale smo se s pjevačicom Renatom Končić, poznatijom kao Minea. Nakon što je završila s pjesmom, pozvale smo i nju da se slika s nama. Bilo je lijepo dok je trajalo. 😊 😊 😊

soba 3

Kim Verson

Kim Verson rođena je 2.9.1993. godine u Novoj Gradiški. Sad ima 17 godina. S pjevanjem se bavila od malih nogu, a najveći uspjeh u dosadašnjoj karijeri joj je pobjeda u showu *Hrvatska traži zvijezdu*. Upoznala sam je u karlovačkom Zorin domu, na 38. obljetnici otvorenja Zilika. Bila mi je čast upoznati i razgovarati sa novom zvijezdom, pa sam joj postavila par pitanja:

Prvo pitanje: Zašto se prijavila na show *Hrvatska traži zvijezdu*?

- Zbog toga jer živi za glazbu i time se bavi od malih nogu.

Drugo pitanje: Koju je srednju školu odabrala?

- Odgovorila je da ide u školu za kozmetičare koja traje 3 godine.

Treće pitanje: Kako se osjećala kad je Antonija u zadnjoj finalnoj emisiji pročitala njeno ime?

- Rekla je da je to bio neopisiv i predivan osjećaj... 😊

Četvrto pitanje: Je li očekivala pobjedu?

- Očekivala ju je i nije, s tim da je znala je da će uspjeti i bez pobjede... 😊

Matea Domitrović

Katarina i Josipa Brkljačić s Mineom

Katarina i Josipa Brkljačić u društvu Maje Šuput

Dome, slatki Dome

Prva noć je najteža

Tik-tak, tik-tak... Ljeto je pri kraju i to znači da je vrijeme za novu školsku godinu, a s tim dolazi i pakiranje za Dom.

Dok sam se uzbuđeno pakirala (i pri tome pola stvari zaboravila), veselila sam se ponovnom susretu sa cimericama i mislila kako ću ih već zateći u glasnom razgovoru u sobi. Ali, ispalo je da sam došla prva. Nisam ih dugo morala čekati, a imala sam i priliku upoznati nove „gušterice“. I dok je tema za razgovor bilo puno, a vremena malo, već smo se morale spremati za spavanje. Nakon što smo se pozdravile i odzdravile s odgajateljem Foginom, potekao je razgovor o propuštenim trenucima.

Dok smo mi tako razgovarale o „svjetskim“ temama do kasno u noć, moje cimerice je zatekao san, a ja sam imala problem sa nesanicom. Srećom memorijska kartica na mobitelu mi je prepuna smirujuće glazbe i tako sam potrošila vrijeme. Drugu večer sam već bila tako umorna da mi spavanje nije predstavljalo problem.

Ah, taj Dom

Kako je lijepo vratiti se opet u Dom. Napokon ću se odmoriti od roditelja koji su me cijelo ljeto tjerovali da nešto radim. To sam mislio dok sam putovao prema Domu, ali dolazak u Dom mi je sasvim promijenio mišljenje. Sve je ostalo po starom, nitko se nije promijenio, barem oni koje ja poznajem, odgajateljice su postale strože, pogotovo moja najdraža odgajateljica NENA, koja se sada, ako je ne pozdravim sa „profesorice, kako ste danas, što ima novoga kod vas“, počinje ljutiti kao da sam napravio najgoru stvar u životu. E, pa sad mi vi recite da li je to normalno, da li su to očekivanja koje može netko zamisliti. Tko to doživi ne osjeća se cijeli dan dobro.

Ali ipak mi se čini da su moji cimeri iz sobe postali nekako bolji, ozbiljniji, uistinu da nema njih ja bi poludio u ovom Domu. Pa ovaj Dom postaje sve stroži i stroži, ne bi me čudilo da svi polude u Domu od tolike strogoće.

Već prvi dan sam dobio negativne bodove, a nisam bio ništa kriv. Mislim da će ovaj Dom ostati isti iz godine u godinu i tko ne prihvati pravila domskog života tome se ne bude dobro pisalo.

Luster boy

crtež: Krešimir Horvatin

Ah, taj Dom

Ovo mi je druga godina u Domu i iskreno sretna sam što sam se vratila u Dom, ali ne i u školu.

Na početku nisam baš voljela Dom, nisam navikla živjeti u sobi s nekim, jer nemam ni brata ni sestru, a prošle godine sam dobila čak 5 cimerica. Sve mi je smetalo, svako šuškanje, čak i ono nenamjerno. Prvo polugodište prošle godine nije bilo baš nešto. Znale smo se posvađati u sobi puno puta. Možda je to zbog toga jer smo bile nove, ali svejedno drago mi je da više nije tako.

U drugom polugodištu sve se promijenilo... Jako sam zavoljela svoje cimerice i nikako se nismo rastavljale. Kika (koja nas je nažalost napustila), Milena (jedna od mojih najboljih frendica), Edita (moja voljena jezičarka), Bilja (moja 24h frendica), Mateja (naša vlastita frizerka) i ja, bile smo nerazdvojne. Znali su nam se sviđati dečki iz Doma koje bi rado potajno u kasne večeri ogovarale. Imali smo ponekad školskih, ljubavnih, obiteljskih problema, ali imale smo i jedna drugu i tješile se međusobno kad nam je bilo najteže. U Domu sam provela divne dane. Naše sekcije -pjevanje i naravno folklor neće biti nikad zaboravljene. Išli smo na natjecanje iz folkloru u Rijeku i tamo smo osvojili 1. mjesto. Bili smo presretni. Mi folklorošice smo na daljnje natjecanje išle u Umag gdje smo provele jedne od najljepših dana života. Kika, Bilja, Mimi i ja smo čak bile i cimerice u bungalovu. Bilo nam je prelijepo. Imali smo mnogo slobodnog vremena i istraživale smo štandove i naravno trošile pare. A u folkloru smo na državnom natjecanju osvojile čak 2. mjesto... Ljeto se brzo približavalo i morale smo se rastužiti saznajući da sljedeće godine Kika neće biti s nama, jer se seli ovdje u Karlovac. Znale smo da je nećemo tako često viđati i naravno kad je odlazila suze su nam navrle na oči.

Danas mi je 3. dan u novoj školskoj godini i nadam se da će godina biti još ljepša. Dobili smo čak i novu cimericu Ivu koja mi je fora i nadam se da ćemo biti dobre frendice. Nadam se također da će mi i ocjene ove godine biti bolje iako nisu bile loše ni prošle godine. Samo želim da si i ove godine družim sa svima i odlično provedem.

Dome, slatki Dome

Kad sam došao,

bilo je užasno.

Upoznao sam puno prijatelja,

te sam se privikao.

Odgajateljica kako koja,

neka dobra, neka loša.

Bilo je dobrih dana,

a bilo je i loših dana.

Ah, taj Dom,

nema ni lijepih gušterica,

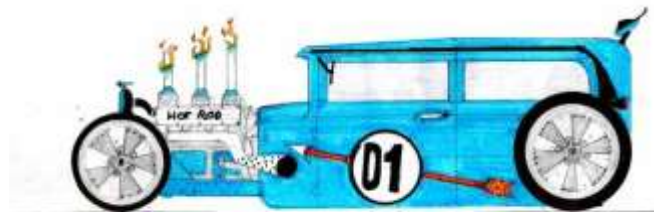
možda nam se posreći sljedeće godine.

Ah, taj Dom.

Milan Salopek

crteži: Ivan Mataija

Došla sam u Dom

Mislila sam da će sve biti po mom.

Ali preokret je naglo došao

Svatko bi kući rado pošao.

Svaka noć je bila duga

pa nas svladala tuga.

Mutne misli nam se po glavi motale

kako bi Domske dečke smotale.

Dok iznad Doma crkva zvoni

započinjem san novi.

Hodnici puni nasmijanih lica

svatko bi htio biti Domska ljepotica.

Ništa nam više nije teško

od tri do šest uvijek smislim nešto.

A onda nam sastanak zakažu

„bit će kratko“ – uh kako lažu.

Iza večere traga nam nema

svatko svoj plan sprema.

Petak željno iščekujemo,

a u ponedjeljak se svi dočekujemo.

Adrijana, Suzana i Danijela

Male tajne velikog majstora

Bježanje s učenja? Da, to je svakodnevni pojam koji muči mene i moje cimere.

Prvo se provjeri gdje se nalaze odgajateljice. Zatim se razradi plan tko će prvi „poletiti“ kraj kamera i sobe odgajatelja, ako te koja odgajateljica uoči, e onda ćeš skužiti kako nabrzinu znaš smisliti dobru laž zašto moraš ići van za vrijeme učenja, i zašto to ne možeš obaviti u slobodno vrijeme. Evo nekih primjera tih sitnih laži: Onaj, ovaj tu je u prolazu žuri mu se moram odmah izaći, naručen sam kod zubara, doktora, a za starije učenike prolazi fora moram na vožnju ili na predavanja koja traju od 15:00 sve do 18:00.

Ima toga još, ali još sam u Domu pa će me prokužiti, onda ni ja više neću moći muljati...

Ljekoviti domski čaj

Domski čaj. Čaj iz doma. Ta divota od čaja se ne može opisati, to jednostavno morate probati. Sam uvod ovog teksta ne govori puno, pa evo nešto malo informativnije o čaju. Domski čaj proslavio se davnih dana, a vrhunac svoje slave doživio je zimi i tako dugi niz godina. Služi u više navrata, a jedno od njih je da podiže raspoloženje i oživljava duh i tijelo. Proslavile su ga kuharice (inače su to gospođe koje su „brze na kuhači“). Univerzalni je to lijek liječi od upale pluća do uguanuća.

Raznih je okusa, a svi će se složiti da je najfinija kamilica bez šećera. A ako nema šećera može i bez limuna. A pošto je taj domski čaj već otišao u povijest Doma, ja predlažem da uvedemo promjenu: domski čaj s rumom ali bez čaja. Ali samo za najjače. Najveća tajna ovog ljekovitog domskog čaja je njegovo dugotrajno pripremanje. Budući ne znam kako se domski čaj priprema jer je to strogo povjerljiva tajna, Pisat ću o nečemu što znam. To je krava, krava je sisavac, zamislimo je poput kocke. Ima 6 strana: gornju, donju, lijevu, desnu na zadnjoj strani je rep. On služi da tjera muhe da ne bi upale u mlijeko. Mlijeko curi ispod krave, donja strana, na prednjoj strani je glava, ona služi da bi negdje smjestili usta. Usta služe za mukanje, ako ne muče onda krava žvače. Ali ja i dalje ne znam kako se pravi domski čaj. A dobro, ako ništa navratite do doma na jednu šalicu čaja i da vam sve brige odu s kraja. Ma naš domski čaj bolji je od bilo kojeg alkohola!

Adrijana Paulić

Dolazim u dom, mislio sam bit će krš i lom.

Ali ono, upoznajem svakakve ljude,
nitko nikog ne pozna svi se samo čude.

Upoznajem odgajateljicu, ženska je prava,
od njezinih priča već me boli glava.

Dolazim u sobu, najveća je u Domu,
rano ujutro se moram probuditi,
joj past ću u komu.

U sobi sam sa Sanelom,
on je iz bosanskog kraja,
lik je treća godina i sad je baja.

Tu je i Željko, rudlav ko ovca,
da prodaš njegovu kosu,
zaradio bi puno novca.

Tu je i Mark, s njim zezancija je prava,
Puris mu u krvi, ne bi zgazio ni mrava.

Tu je i Jurčević, on je zidar pravi,
trebaš sagrađiti kuću, samo se njemu javi.

Špoljar Matteo

No. 1

Oduvijek je u Đzegdadu bilo veselo. U Đzegdadu je živjelo 6 ljudi iz različitih ulica i zgrada. Svaka je imala svoju priču.

Prije 2 godine u našem prelijepom Đzegdadu živjela je podstanarka plavuša Sanja. Ona je bila zadužena za „sexologiju“ pa čak i u čitavom Đzegdadu. No ubrzo je otišla zbog povećanja stanarine. Zatim je tu naša Milena uvijek je bila svima rame za plakanje. Stalno je spavala ali je unatoč tome stalno prolazila s 5.0!! To nam je bilo malo čudno? „Ništa ne uči, a sve zna“ Xd. Eh da je tako svakome. No i ona nam je otišla nakon 4 godine, bilo nam je teško, ali svi ćemo to proći. Nekome će biti lakše, a nekome teže.

Došla sam u Dom i vidjela novu cimericu „guštericu“ Anu. Ahh lijepo, pomislila sam... sad ćemo ju „maziti i paziti,“ pošto je 1 godina. Hehe... nikome je ne dam!! Ali nije ona jedina cimerica u Đzegdadu tu je još jedna Ana. Hmm Ana naša ozbiljna ekonomistica. Uvijek je tu da pomogne i da riješi nekakav problem. Čak je nekad bila i preozbiljna. Ali to je ok. Čak sam se nekad i bojala te njezine „ozbiljnosti“. Jednom smo glumile da smo posvađane... Uhh nije bilo lako. Ne daj Bože posvađati se s njom. Tako ozbiljna ja nikada ne bi mogla biti. Zavidim joj na toj ozbiljnosti.

Eh da u našem Đzegdadu je naša Sonja (Sonči) mislila je sve probleme rješavati sa suzama, ali nije joj baš uspijevalo. Nekada smo ju tješile da će sve biti ok. Ali nije vjerovala. Kada bi se ujutro probudila bila bi kao „nova“. I kao da se nije ništa dogodilo. Pisala je lijepe sastavke, pričala o dečkima iz kafića. „Najviše voli Dom i Domske ljude“!!! Ah tek naša šumarska Iva.. Drva, drva i samo drva su joj na pameti. Kako pravilno odrezati stablo i kako prepoznati sva stabla to sve ona zna. Najdraža joj je tema biti „profesori“. Ah taj Kos, Boro, Večekica... I još mnogo njih. I naravno najvišeg provedenog vremena sa mnom na kavama u Franu i Antoniju.

A tek naša veterinarica Martina. Najbolje priče su joj bile kako podojiti kravu, oteliti kravu, operirati mačku ili psa. Stalno je mislila što bi htjela finoga pojesti. Kada bi legla krevet svaki put bi rekla „uh kako sam gladna,“, a tek dogodovštine provedene kod kuće za vikend. Ajoj!!!! Eh, u toj priči sam i ja u našem malo Đzegdadu. Svaki dan bi pričala razne gluposti i nasmijavala cure. Uvijek sam bila hiperaktivna, nekad i previše. To bi cure nekad i naživciralo... Ah moram, ipak sam zadnja godina pa moram poživjeti te sve lijepe trenutke provedene u Domu.

Mislim da smo bile ponekad i preglasne zato smo bile upisivane u crvenu knjigu. Možda se nikada više nećemo vidjeti, svatko će otići svojim putem, ali neki ljudi će zauvijek ostati u mome srcu, koliko god su daleko. Kako god, ove 3 godine su mi brzo prošle, i prebrzo, kad se samo sjetim kad sam došla u Dom i mislila da nikad neće završiti. Bilo je kao da sam jučer ušla u Dom. Pamtit ću cure a i dečke naravno. Sve naše gluposti i događaje u našem Đzegdadu. ☺

„Opet vam pričam istu priču, dugo se nismo vidjeli... Nek' ova pjesma nema kraj, a tek smo počeli“

Valentina Bogović

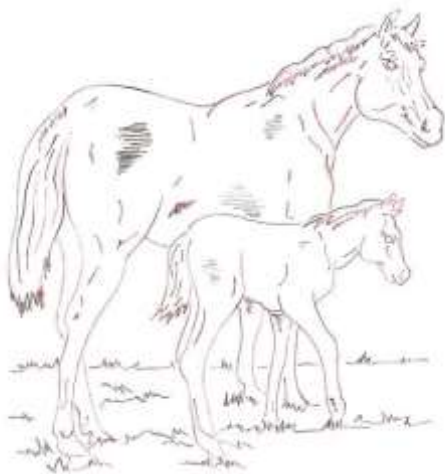
Moj prvi dan u Domu

Pri dolasku u Dom razmišljala sam o mnogočemu. Kako ću se osjećati, da li ću se uklopiti, s kime ću biti u sobi...

No kad sam otvorila vrata Doma, dočekala su me mnoga nasmiješena lica i veoma ljubazne odgajateljice. Na prvi pogled Dom mi se veoma svidio. Nakon okupljanja ostalih, slijedio je kratak sastanak s učenicima i roditeljima. Potom smo ručali i s ljubaznom odgajateljicom krenuli u sobu, u koju ću se smjestiti. Ubrzo sam upoznala dvije drage maturantice koje su mi se odmah svidjele. Nakon kratkog vremena upoznala sam i ostale djevojke s kojima ću dijeliti sobu. Kad je stiglo vrijeme za spavanje, kad su se ugasila svjetla naravno nitko od nas nije mogao spavati pa smo čavrljale sve dok nas nije uhvatio slatki san.

Premda mi je bilo teško odvojiti se od roditelja, i premda sam se osjećala teško, znala sam da pokraj sebe imam prijateljice plemenitog srca koje su tu da me tješe i olakšaju mi stvari. Iz toga svega naučila sam da je potrebno vjerovati u sebe i da ćeš uspjeti ostvariti ono što ti se na početku činilo da nećeš moći. Samo treba imati dovoljno snage i biti siguran u sebe. Od svega toga najviše me uveseljava što sam stekla nova prijateljstva.

Lucija Turković

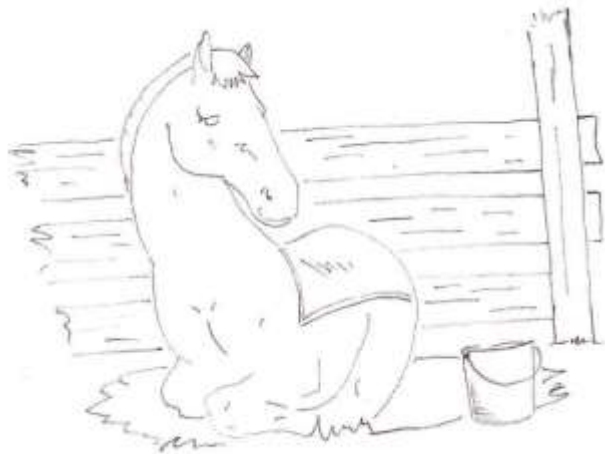

Kad sam došao u Dom prvo sam naišao na svoju odgajateljicu Astrid i upoznao se s njom. S roditeljima sam uzeo stvari i odnesao ih u svoju sobu na drugom katu. Nakon toga u Domskom dvorištu smo imali sastanak nakon čega smo imali zajednički ručak. Otišao sam u svoju sobu, upoznao se s dečkima s gornjeg kata i sve je prošlo kako treba. Raspremio sam se, dobio od ormara ključ i stavio stvari. Popodne smo otišli na piće, tj. Cedevitu, a kasnije smo otišli i na čevape jer u Domu nije bilo večere. Tad je bilo tek 19 sati i došli smo na pametnu ideju da odemo na još jedno piće, tj. isto na Cedevitu s rozom slamčicom. U 20 sati smo morali doći u Dom, bili smo unutra, gledali TV do 21:30 i nakon toga otišli u sobu pajkiti... i pajkili smo ujutro do 7 sati nakon čega smo otišli na doručak i u školu.

Tihomir Pernar

Moj prvi dan u Domu započeo je 5.rujna 2010. godine u 14 sati. Bila je nedjelja!

Već pri izlasku iz auta naslućivao sam kako će izgledati život u Domu i iako nisam puno očekivao, ubrzo me iznenadilo ono što sam ugledao. Skup dobrodošlice ubrzo nas je upoznao sa svim čarima „studentskog života“.

Dok sam zajedno sa svojim roditeljima šetao kroz prostrani hodnik Doma, pod vodstvom moje odgajateljice, imao sam priliku vidjeti kako će otprilike izgledati jedan dan u Domu. Od svega me se najviše dojmila blagovaonica. Nakon sve te strke s upoznavanjem Doma, ubrzo sam imao priliku i upoznati svoje cimere. Trebat će nam neko vrijeme dok se ne nađemo na istom nivou, ali vjerujem da nam neće dugo trebati dok ne nađemo isti jezik. Sve u svemu Dom mi se za sada vrlo sviđa i nadam se da će tako i ostati

Krešimir Horvatin

crteži: Krešimir Horvatin

Valentinovo

Povodom Valentinova održan je natječaj za najljepšu ljubavnu pjesmu ili priču, predstavljamo vam pobjednike natječaja:

Danas neću

Danas neću, paše mi tišina
u njoj me samoća smiruje.
Danas neću, neka padne tmina.

Danas neću, pusti me da sanjam
ostavivši danu korake u stvari.
Danas neću, hoće mi se tako
zatvoriti sebe da me vrijeme zaboravi.

Danas želim samo svjetlost biti
zaspala po mjesječevim sjajem.
Danas hoću samo svoja biti
da tišinom sebe tebi dajem.

Danas neću pustiti ni riječi
jer ti šutiš uvijek u tišini
ne mogu ja uvijek tebi teći
ali bit ću u tvojoj blizini.

Danas volim samo izdaleka
zagrļajem smiraja u sebi
danas srce tvoj odgovor čeka
da probudiš ljubav zaspalu u tebi.

Sonja Gračanin, 1. mjesto

Premda ne znam zapravo tko si

Premda ne znam volim li te
Kroz dušu mi vjetar hladnoću nosi
Uvijek kad izgovoriš njeno ime

Kako može biti toliko teško
Zašto ne bi ovo bio san
Kad bi mogao otići netko
Da provodiš sa mnom noć i dan

Svi mi kažu, nemoj njega
On voli neku drugu
Ali ja nakon svega
Ne želim zbog tebe osjećati tugu

Iskreno ne znam tko je ona
Da li je ona za tebe prava
Ali meni šalješ poruke s telefona
A na kraju ću ispasti obična budala
Kristina Šubić, 3. mjesto

Tuljanska ljubav

Ljubav tuljana je čudna
kao snijeg u ljeto
kao jako sunce u zimu.

Ali kad se tuljan zaljubi
on voli jače od svega
od svog života i
od bilo čega.

Ali on je uvijek
na oprezu,
i dok spava,
i dok moli,
i dok jede.

Ali tuljan voli
svoju partnericu,
pa joj kaže:

„Volim te do neba
i natrag“,
a tuljanici srce
zaigra,
ali pazi da ne bi
ostala bez svega.

Tomislav Mijić, 2. mjesto

Domske kazne

Inspiraciju za pisati nemam nakon svih ovih problema u Domu. Inače ne znam pisati sastavke, pa tako ni ovaj put. U životu su mi najbitniji prijatelji i nogomet, naravno i ljubav, ali to je moja privatna stvar i ne moram pisati o tome. Ali priznat ću nešto, a to je da sam se iskreno zaljubio i mislim da će mi to biti najveća ljubav. Te KAZNE u Domu su mi se jako svidjele i mislim da će ta veza biti duga, otprilike do Uskrsa i nadam se da nas nitko neće ometati u toj ljubavnoj vezi. Viđamo se svaku večer od 20 do 21.30 i jako nam je lijepo i romantično. Problem je što nemam krevet u toj svojoj kući D3 i stol da mogu spremati nekakvu večericu ili slično. Ali svejedno ništa me ne sprječava da budemo zajedno i da uživamo.

Ja i domske kazne – najbolja ljubav na svijetu

Ivan Brkić, 4. mjesto

Maturanti 2010./2011

Ove školske godine ispraćamo brojnu generaciju maturanata, njih 42:

1. Bajt Antonio
2. Bogović Valentina
3. Cindrić Milana
4. Čalina Duško
5. Deanović Krunoslav
6. Delost Denis
7. Dizdarević Edita
8. Đukić Marko
9. Fučić Dino
10. Gojković Luka
11. Gračanin Sonja
12. Hodak Milan
13. Horvatin Krešimir
14. Jandrić Ines
15. Korijan Patrik
16. Kovačević Tomislav
17. Kovačić Nikola
18. Krznarić Josip
19. Marinić Ivona
20. Marković Tomo
21. Matić Dejan
22. Matić Tomislav
23. Medić Dušan
24. Musulin Aleksandar
25. Nađ Ivan
26. Obradović Ana
27. Oparnica Strahinja
28. Pavlešić Josip
29. Pavlić Davorin
30. Pavlinić Edita
31. Perić Mijo
32. Plantak Marijo
33. Posavec Marko
34. Puhanić Nikola
35. Šebalj Matej
36. Šepić Arsen
37. Šugić Ivica
38. Vučeta Franjo
39. Vukmirović Mirjana
40. Zatezalo Nenad
41. Zoretić Denis
42. Žaja Marko

Pitali smo ih čega će se sjećati kada odu iz Doma:

Bogović Valentina: „Ajoj... svega... ali eto da nabrojim par stvari kao 1. svoje lude jedinice, pa lude Dijane Čaline i naravno Mirjane Miličević... Odlaske na kave naravno „poslije učenja“. Ludih provedenih noći u sobi...“

Cindrić Milana: „Naravno pošteno proslavljenog rođendana, svoje lude petice, hiperaktivne Žaničke, Anđela Ines, Zaljubljene Majhajlović, naravno svoje kćerke Lucije i pjesnikinje Dejana. Cure falit ćete mi jako..... Pusa“

Čalina Duško: „Domskog čaja koji liječi sve rane“

Deanović Krunoslav: „Svojih prijatelja, slavni i neslavni dana.“

Delost Denis: „Naravno Mikija i Ljubota XD i svih odgajatelja pogotovo svoje odgajateljice AB.“

Dizdarević Edita: „Ponajprije divnih ljudi koje sam upoznala tijekom svog srednjoškolskog obrazovanja (od prošlogodišnjih maturanata pa do mojih maturanata i odgajateljica). Isto tako ću se rado sjetiti svih popijenih kava na raznoraznim mjestima pod učenjem, ali i bez njega ludorija u Domu ali i van njega. Domskih turnira, putovanja, Domijada na kojima smo se znali nasmejati, ali i proliti suza. Svojih dragih cimerica, te ostalih cura na odjelu (cure ne zaboravite: NE DAJTE odg. Marini da vas živcira: “Slušaj nju, a radi po svome“ XD). Neizostavne odg. Anđe i onog njenog kad prođe hodnikom i kaže: “Edita, (već znam da je ljuta) dođi u sobu odgajatelja, trebam te malo“ :@@ Svaki trenutak i sitnica će ostati u jako lijepom sjećanju!!!! :DDD :**“

Đukić Marko: „Domske kuhinje i odg. Natalije“

Fučić Dino: „Nerviranja najdražih odgajateljica, lude ekipe, svakodnevna dugotrajna ispijanja kava u Franu (drugom domu učenika).“

Hodak Milan: „Gluposti koje su radili maturanti.“

Horvatin Krešimir: „Dragog društva koje sam stekao u vrlo kratkom vremenu, pogotovo dečkiju iz osmice (D. Nikles, G. Mačić, F. Kranjčević, D. Matovina, M. Šapina i A. Žgela). Sjećat ću se svih onih trenutaka kada smo se smijali i sa osmijehom na licu ću gledati na sve gluposti koje smo zajedno radili.“

Jandrić Ines: Eh... na prvom mjestu mojih cura iz 5-ice tj. Žanić, Majhajlović ☺, Rodić, Cindrić, Turković i naših dviju pridošlica Bošnjak i Lacković ☺. Naših bisera iz sobe 5. Nikada ih neću zab. Sjećat ću se D. Matovine, J. Hlebonge ☺, a posebno Zatezala i Pavlešića :P hehehehe... Falit će mi naše gluposti i sastanci u arboretumu (da ne bi krivo pomislili samo smo učili latinske nazive goleme tuje). „Svađice“ s odgajateljicom Nensi i razgovori s odgajateljicom Anđelkom i Marinom. Posebno posvećeno Bošnjak, Žanić i Mihajlović: Cure puuuuuunooooo ćete mi faliti i bez obzira na rastanak prijateljstvo ostaje u srcu. Ivala Vam na svemu i na svakoj vašoj podršci. Zauvijek u nom sjećanju... Puno Vas voli vaša Ines...“

Korijan Patrik: „Ekipa, prijatelji, svih dobrih i loših trenutaka, Buđenja ujutro kada budi (odg. Nena), svih odgajatelja i ravnatelja.“

Kovačić Nikola: „A pa naravno svega, al' najviše maturantskih dana i provoda sa ženom.“

Krznarić Josip: „Najdraže odgajateljice Krune i legende Marinka, prijatelja te gluposti koje smo izvodili.“

Marinić Ivona: „Spavanja pod učenjem :P, domske hrane, cimera, sobe 2 i 3, žicanja hrane, dosađivanje od strane Mateje Domitrović ☺, dragih odgajatelja.“

Marković Tomo: „Odgajateljice Mucice.“

Nađ Ivan: „Ekipe, frendova, odgajatelja i naravno zezancije. Neću zaboraviti našu odgajateljicu Nataliju, odnosno Mucicu koja nas je stalno tjerala da počistimo sobu sve do zadnje mucice.“

Obradović Ana: „Svakako pojedinih osoba koje ću pamtit i zauvijek. Ma sjećat ću se svega, ipak sam tu ostavila 4 godine svog života i ovi mi je bio drugi dom.“

Pavlešić Josip: „Svih lijepih i tužnih trenutaka provedenih u Domu, razgovora s odg.“

Pavlić Davorin: „Svoje sobe 19, svakodnevnog buđenja u vrijeme učenja od strane svih odgajatelja, kartanja bele u vrijeme učenja, te ispijanja svakodnevnih kava.“

Perić Mijo: „Svega po malo, najviše zezancije u proteklih 4 g. i naravno odgajateljice Natalije.“

Plantak Marijo: „Prijatelja s kojima sam proveo vrijeme ove 4 godine.“

Posavec Marko: „Kafića Frana i odgajatelja, te najviše cimera i zafrkancije i preko 400 kava ispijenih u Franu godišnje.“

Puhanić Nikola: „Društva, te alpinizma po požarnim ljestvama.“

Šebalj Matej: „Odgajatelja i prijatelja.“

Vučeta Franjo: „Ludorija.“

Vukmirović Mirjana: „Kada odem iz Doma sjećat ću se ponajprije prijatelja, cimera, aktivnosti (odbojke i keramičarske), odlaska na kave, Domijada i susreta s drugim Domovima te naravno odgajatelja.“

Zatezalo Nenad: „Razgovora s odgajateljima...“

Evo što nam poručuju:

Bajt Antonio: „Dragi učenici ostavite se alkohola“

Dizdarević Edita: „Iskoristite svaki trenutak u Domu, ali i životu, jer život je kratak i prolazan!! Carpe diem!! =)“

Gojković Luka: „Nikad se ne predajte u životu, trudom i voljom sve se može postići... Pusa bokić <3“

Gračanin Sonja: „Bezumno je mrziti sve ruže
jer si se ogrebao na jedan trn,
odustati od svojih snova
jer se jedan nije ostvario,
izgubiti nadu u molitve
jer jedna nije uslišena,
odustati od svojih napora
jer je jedan bio uzaludan,
okriviti sve prijatelje
jer te jedan iznevjerio,
ne vjerovati u ljubav
jer ti netko nije uzvratilo ljubav,
odbaciti svaku mogućnost da budeš sretan
jer nisi uspio u prvom pokušaju.“

Ne predaj se na svom putu,
zapamti da se uvijek može pojaviti
druga šansa, novi prijatelj,
nova ljubav, obnoviti snaga.

Budi uporan
jer siguran put k neuspjehu je - odustati!“

Jandrić Ines:“Gledajte ljudi... nema se tu šta reć'. Moja poruka Vam je da svaki dan u ovome Domu max. iskoristite, jer tek ćete na odlasku shvatiti koliko vam je zapravo lijepo ovdje. Imate ljude koji su vam poput obitelji, a odgajatelji će učiniti za vas što je više moguće. Da ne odugovlačim, samo želim reći da svi koji nisu bili u Domu ne znaju što znači uživati i živjeti život. Velika pusa i puno hvala svima.“

Kovačević Tomislav: „Aj bok“

Kovačić Nikola: „Ma samo vi meni lipo uživajte... I nemojte miješat gradivo, ujutro boli glava...“

Matić Dejan: „Doviđenja društvo staro!!!“

Matić Tomislav: „Ko nema red, rad i disciplinu neće se snać' u Domu, a ko ima bit će mu super. Pozdrav od Mrve“

Oparnica Strahinja: „Nemam ništa posebno za poručiti i želim reći hvala na lijepim trenucima.“

Pavlinić Edita: „Na početku je najteže, ali kasnije će vam biti žao šta će biti kraj, zato uživajte! :D“

Šepić Arsen: „Zbogom ostaj karlovački Dome i ja doš'o do diplome...“

Vukmirović Mirjana: „Ljudi, uživajte koliko god možete u Domu jer će vam vrijeme zbilja proletjeti.“

Zoretić Denis: „Hvala i do viđenja!“

Putopisi

ITALIJA

Italija je država koja svojom ljepotom i raznolikošću privlači mnogobrojne turiste, pa su se tako i učenici Medicinske škole Karlovac odlučili na posjet ovoj zanimljivoj zemlji.

Ovaj put učenici su posjetili i upoznali čari Verone i popularnog zabavnog parka Gardaland.

Ivana na ulazu u Gardaland

Put je započeo 2. listopada 2010. u ranim jutarnjim satima i trajao je oko 7 sati. Makar nam se na samu pomisao na takvo dugo putovanje činilo zamornim, naša ornost i radost širila se autobusom. © Oko 8 sati stigavši u Veronu uživali smo u njenoj povijesnoj očuvanosti. No, što se zapravo nalazi iza samog grada Verone?!

Verona je glavni grad istoimene talijanske provincije i drugi najveći grad (poslije Venecije) u regiji Veneto, na rijeci Adige, u neposrednoj blizini jezera Lago di Garda, 100 km zapadno od Venecije. U Veroni se nalazi mnoštvo kulturno-povijesnih spomenika, osobito mnogo dobro očuvanih iz rimskog razdoblja.

Ipak najslavniji spomenik je Veronska Arena, treći po veličini očuvani rimski amfiteatar iz 1. stoljeća.

U Veroni se nalaze i drugi spomenici iz rimskog doba: Augustovo kazalište, Gavijev slavoluk, Porta Leoni i mnoge romaničke crkve.

Najzanimljiviji spomenik svim ljubiteljima romantike i Shakespeara bila je Julijina kuća i njen slavni balkon. Pod dojmom najpoznatijeg ljubavnog para krenuli smo za zabavni park koji nam je skrivao puno tajni!

Julijin balkon

Gardaland je zabavni park smješten u gradiću Castelnovo del Garda u Italiji. Gardaland broji tisuće posjetitelja godišnje, a turisti dolaze iz cijelog svijeta. Park je otvoren 1975. godine i do 1984. je brojio preko milijun posjetitelja. Park trenutno sadrži 6 velikih "Roller Coastera" (Blue Tornado, Magic Mountain, Sequoia Adventure, Orto Bruco, Mammut i Fuga da Atlantide). Ukupno "Gardaland" broji 56 vožnji, ne uključujući one u izgradnji, te je najveći zabavni park u Italiji. Danas park broji preko 2.8 milijuna posjetitelja godišnje među kojima smo ove godine bili i mi.

Atlantida

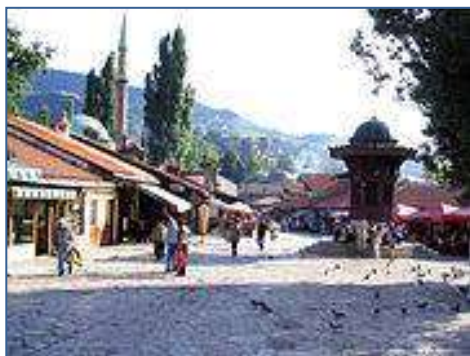
Pod najvećim dojmom ostali smo nakon najbržeg "Plavog tornada", "Atlantide" i fenomenalnog "Spužve Boba-4D". Brzina i spustovi Plavog tornada zaustavljali su nam mnogima dah, a Atlantida je svojim vodenim spuštanjima oduševila sve koji su sjeli na taj mali poznati brodić, posebice prve redove koji su ostali potpuno mokri. Sama pomisao na Spužvu Boba u svima nama nam budi zaigranost i smijeh, a kada je riječ o 4D rezoluciji ovaj dio animacije je učinio svoje. Razlika između danas popularne 3D rezolucije je u tome što ova najnovija 4D ima uza sve 3D efekte i mirise. Najbolji mogući efekti ostavili su nas punih dojmova i emocija.

Umornih nogu krenuli smo na put doma i punih dojmova vratili se svojim kućama a u sjećanjima će nam ostati izlet pun povijesti, raznolikosti, prirodnih ljepota a ponajviše adrenalina!

SARAJEVO

Na izletu u Sarajevo mi je bilo jako dobro, prošli smo mnogo znamenitih povijesnih građevina, a i mnogo drugih mjesta. Kao prvo u busu mi je bilo zabavno, ali kad smo došli, još zabavnije. Prvo smo prošli pješice uz poznatu rijeku Miljacku, nakon toga smo išli na mjesto od kuda je izvršen atentat na Franju Ferdinanda.

Poslije smo imali slobodno vrijeme i cijelu Baščaršiju na raspolaganju. To je tzv. stari dio grada. Tamo smo jeli poznate bosanske ćevape i uživali u čarima Sarajeva.

Baščaršija

Poslije toga smo se smjestili u hotel, spremili smo stvari, a onda išli u poznatu Sarajevsku džamiju.

Navečer smo imali svoje slobodno vrijeme, netko je spavao, netko je išao u noćni život Sarajeva, a ja sam ipak otišao van.

Noćni život je tamo savršen. Proveli smo se odlično, naravno „bez alkohola“. Volio bih da to svatko iskusi.

Idući dan smo kočijom išli na vrelo Bosne, to je nešto predivno, a poslije smo još imali vremena biti na Baščaršiji i usput smo mogli piti vodu iz „česme“ jer tko popije vodu tamo, ostatak će u Sarajevu ili će se udati/oženiti tamo. Prije slobodnog vremena smo još bili u obilasku starog restorana u Bosni i tamo smo vidjeli njihove poznate bosanske ćilime, i kako su izgledali hoteli prije stotinjak godina.

Vrelo Bosne

U povratku smo još prošli i bili u „ratnom tunelu“ Bosne, koji je služio za prelazak iz Sarajeva u druge dijelove grada, tako nešto.

Najviše me se dojmio noćni život tamo, još mnogo drugih stvari, ali ipak noćni život tamo je odličan od posluge, zabave, itd. itd.

Povijest Sarajeva

Sarajevo (stari hrvatski naziv: Vrhbosna) je glavni i najveći grad Bosne i Hercegovine. Nalazi se na rijeci Miljacki, desnom pritoku Bosne, u istočnom dijelu sarajevsko-zeničke kotline. Prema popisu iz 1991. imao je 416.497, a prema procjeni iz 2008. 304.614 stanovnika, dok područje metropole grada Sarajeva broji 421.289 stanovnika, uključujući tu sve općine Sarajevske županije (kantona).

Sarajevo je smješteno u središnjoj Bosni i Hercegovini. Obuhvaća više reljefnih tipova: ravnica u jugozapadnom dijelu grada, blago brežuljkasto zemljište, te visoke planinske predjele. Nadmorska visina se kreće od blizu 500 metara u središtu Grada Sarajeva do više od 2000 metara u Istočnom Sarajevu. Rijeke i manji vodotokovi: Miljacka, Željeznica ...

Povijest Sarajeva u velikoj je mjeri uvjetovana zemljopisnim položajem grada. Plodna ravnica uz obale rijeka Miljacke, Željeznice, Bosne i pritoka, okružena s tri strane visokim i do modernih vremena praktično neprohodnim planinama, bila je idealno mjesto za formiranje utvrđenih naselja, što je u nekim razdobljima bilo itekako bitno.

Fortifikacijski, obrambeni objekti i naselja oko njih nastajali su na obroncima tih planina, što potvrđuju i arheološki nalazi iz neolita, brončanog i željeznog doba. Najznačajniji su pronađeni na lokalitetima Debelo brdo [3] i Butmir.

U srednjem vijeku formiraju se, uz postojeća, i naselja u samoj dolini, sa svrhom brže i učinkovitije trgovine. U tom je smislu veoma važna uloga dubrovačkih trgovaca, odnosno pogodnosti koje je za obje strane donio trgovački sporazum s ondašnjim Dubrovnikom.

Tijekom osvajачkih pohoda u 15. stoljeću, osmanski Turci zauzimaju Bosnu i Hercegovinu. Isa-beg Isaković na ozemlju srednjovjekovnog grada Vrhbosne i okolnih sela podiže prvu džamiju, gradi rezidencijalni objekt i most, odnosno stvara jezgru oko koje će u idućim stoljećima nastati veliki osmanski grad.

Nakon Berlinskog kongresa, Austro-Ugarska dobiva mandat za preuzimanje uprave nad Bosnom i Hercegovinom. Nakon jednodnevnih borbi austrougarska vojska ulazi u Sarajevo 19. kolovoza 1878. godine i formira upravu koja će potrajati sve do okončanja Prvog svjetskog rata.

U Kraljevini Jugoslaviji Sarajevo je bilo glavni grad Drinske banovine.

Poslije Drugog svjetskog rata grad se ubrzano industrijalizirao i širio s izgradnjom novih stambenih naselja na zapadu i sjeveru.

Od 1992. do 1995. godine, tijekom rata u Bosni i Hercegovini, grad je bio pod najdužom opsadom u povijesti modernog ratovanja, za vrijeme koje je oko 12.000 ljudi izgubilo živote, a još oko 50.000 je ranjeno.

Denis Matovina

Edita Dizdarević i Ana Obradović postavile su pitanja Maji Vračić iz Državnog arhiva u Karlovcu. Evo što su saznale za nas:

Državni arhiv u Karlovcu

1. Što je arhiv, koja je uloga arhiva u zajednici?

Najkraća moguća definicija arhiva mogla bi se sažeti u samo četiri riječi: „Arhivi su *pamćenje naroda*.“ U duljem objašnjenju te definicije tu možemo dodati kako su arhivi ustanove u kojima se čuva sva dokumentacija, „pisana baština“ koja je vrijedna čuvanja. Što je sve vrijedno čuvanja, propisano je. Ali možete i sami zaključiti kako je riječ o dokumentima koji su značajni ne samo za povijesna istraživanja, nego i za ostvarivanja nekih konkretnih prava koja svakome od vas mogu zatrebati.

Pod pojmom *arhiv* označava se i sam skup spisa i dokumenata koji se u *arhivu*, odnosno samoj arhivskoj zgradi čuvaju.

2. Tko je arhivist, koje su njegove zadaće?

Arhivist je stručna osoba zaposlena u arhivu. Zadužen je za čuvanje, sređivanje, evidentiranje i daljnje izdavanje arhivske građe korisnicima. Uz arhiviste, stručne osobe zaposlene u arhivu su **arhivski tehničari**.

3. Kako se postaje arhivist?

Arhivist se postaje tako što se prvo završi fakultet društvenog usmjerenja. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu postoji diplomski studij arhivistike na Odsjeku za informacijske znanosti, međutim završavanje tog studija nije nikakva dodatna garancija za dobivanje posla u nekom od arhiva – u načelu je samo potrebno završiti neki društveni fakultet.

Nakon zapošljavanja u arhivu, potrebno je položiti **stručni arhivistički ispit** – tek tada se postaje arhivist.

4. Koje još struke zapošljava arhiv? Koju školu je potrebno završiti?

U svakom državnom arhivu uz arhiviste i arhivske tehničare zaposlen je bar još jedan pravnik, zatim ekonomist koji vodi računovodstvo, administrativni referent, knjigoveža, poželjno i restaurator papira, domar i bar jedna spremačica.

Kako bi se postalo arhivist, potrebno je završiti fakultet, dok arhivski tehničari imaju završenu srednju školu (poželjno društvenog usmjerenja) i isto tako položen stručni ispit.

5. Kolika je odgovornost arhivista?

Odgovornost arhivista je velika. Iako se nekom promatraču sa strane rukovanje „običnim papirima“ može učiniti lakom i prilično dosadnom stvari, dokumenti koji su nekima tek obični „papiri“ mogu ljudima doslovce „život značiti“. U tome je najveća odgovornost. Arhivist je odgovoran za svu dokumentaciju koju arhiv preuzme od ustanova, sudova, bolnica, škola... i dužan je ponajprije odrediti bitno od nebitnog, jer trajno se u arhivu čuva samo maleni dio dokumenata. Zatim je to gradivo potrebno dobro uskladištiti, zaštititi od oštećenja, te ga zatim i pravilno popisati i opisati, kako bi se njime korisnici koji će dolaziti u arhiv mogli na jednostavan način koristiti. Nema sumnje, **organizacija i smisao za organizaciju** jako su bitni za dobro obavljanje ovog posla.

Isto tako, arhivisti i arhivski tehničari imaju svoj vlastiti **etički kodeks**, kojim se obvezuju čuvati i ne izdavati osobne podatke trećim osobama. Svi osobni podaci koji se čuvaju u arhivu povjerljive su prirode i podliježu strogim zakonima o zaštiti privatnosti i pravu na pristup informacijama.

6. Koji materijali se pohranjuju u arhivu?

U arhivu je pohranjena dokumentacija raznih organizacija, udruženja, lokalnih i državnih ustanova i poduzeća... Arhive mogu imati i privatne osobe. Točnije, tu su ponajprije razni tekstualni zapisi – spisi, isprave, rukopisi, knjige; zatim razne grafike – crteži, plakati razglednice...; kartografsko gradivo; razni planovi i nacrti; fotografije, notni zapisi; zvučni i filmski zapisi; elektronički zapisi, i konačno – ponekad i razni predmeti vrijedni čuvanja: medalje, pečatnjaci, zastave, novac.

Najveći nivo organizacije nekog arhivskog gradiva naziva se **FOND**. Fond čini svo gradivo koje dolazi iz istog „izvora“, odnosno stvaratelja gradiva. Tako je npr. „Šumarska škola u Karlovcu“ naziv jednog od arhivskih fondova. Drugi najveći nivo organizacije gradiva, jednako vrijedan fondu (kad je riječ npr. o gradivu koje je iste vrste a dolazi iz različitih izvora – npr. razglednice) naziva se **ZBIRKA**.

7. Za koje potrebe bih ja mogla koristiti arhiv?

Čuvajte svoje dokumente! Naročito školske diplome, jer nikad ne znate kad bi vam jednog dana mogle ponovno zatrebati i nakon što se sada upišete na fakultete ili se zaposlite! No ukoliko ih jednog dana ipak izgubite ili zagubite, arhiv će biti mjesto na kojem će vas čekati ispisi vaših ocjena.

Isto tako, možda ćete poželjeti napraviti svoja obiteljska stabla, otkriti šire grane svojih obitelji... za to će vam poslužiti matične knjige.

I konačno, arhiv bi vam mogao zatrebati za sva buduća pitanja oko vlasništva i uknjiženja vaših sadašnjih i budućih kuća, jer se u arhivu čuva i sva građevinska dokumentacija koju će vam odobravati službeni organi, ovjereni darovni i kupoprodajni ugovori...

Tu su tri najčešća razloga zbog koji bi vam mogao zatrebati arhiv. Četvrti najčešći razlog je – ukoliko poželite istražiti povijest vašeg rodnog mjesta ili grada, doći ćete u arhiv kao **istraživač**.

8. Možete li nam reći nešto o povijesti arhiva?

Arhivi su nastali iz potrebe za čuvanjem dokumenata. Čim se pojavilo pismo i prvi zapisi, pojavila se i potreba za čuvanjem istih. Ljudi zaboravljaju, i teško je na temelju usmenog dogovora poslije išta dokazati, pa je iz tog razloga potrebno sve važne stvari vezane za naš život negdje evidentirati i zapisati, a sve to je onda negdje potrebno i pohraniti na sigurnom. Zato se i kaže „arhiviraj mi to“, kad poželite nešto uredno i trajno spremi jer to želite sačuvati.

U prošlosti, arhivsko gradivo se čuvalo u riznicama i u sklopu pisarnica u kojima je većina tog gradiva i nastajala. No s dolaskom modernih vremena i eksplozijom količine pisanog materijala, javila se potreba za arhivistikom kao znanosti, koja će propisati i utvrditi pravila oko pohrane i čuvanja gradiva, i za arhivskim ustanovama kao posebnim zgradama u kojima će se to gradivo čuvati.

Državni arhiv u Karlovcu (kao posebna ustanova) prošle je, 2010. godine proslavio 50 godina od osnutka.

9. Koje vrijedne fondove i zbirke arhiv posjeduje?

Općenito, najvrednije gradivo koje se čuva u arhivima u pravilu je i ono najstarije. Najvredniji fond i zbirke Državnog arhiva u Karlovcu su fond **Poglavarstvo slobodnog i kraljevskog grada Karlovca (1763 -1850)**, a od zbirki su najstarije, ujedno i najvrednije: zbirka povelja, zbirka matičnih knjiga i kartografska zbirka.

No, u pravilu je svo gradivo koje se čuva u arhivu vrijedno – naročito ukoliko je ono potrebno baš Vama. 😊

Edita Dizdarević i Ana Obradović

Izložba

Zadnjeg dana prošle školske godine (18.06.2010.) posjetili smo izložbu vjenčanih fotografija u Državnom arhivu u Karlovcu. Izložba starih fotografija s vjenčanja iz prošlog i pretprošlog stoljeća postavljena je povodom izdavanja knjige "Bračni ugovori". Zanimljivo je bilo saznati da su ljudi i nekada pisali predbračne ugovore, i da su oni i tada, baš kao i danas, bili vrlo aktualni.

Iznenađujuća je bila činjenica da su i u ono vrijeme postojali ugovori koji su se potpisivali prijestupanja u brak. Uvijek sam smatrala da je to suvremena ideja, te da takve ugovore potpisuju samo bogataši i zvijezde poput Donalda Trumpa, Angeline Jolie, Brada Pitta i sl.

Jedina velika razlika između nekadašnjih i današnjih predbračnih ugovora je ta što se danas ti ugovori potpisuju kako bi se unaprijed dogovorila podjela imovine u slučaju razvoda braka, dok je u slučaju nekadašnjih predbračnih ugovora razvod braka bio nepoznat pojam – oni su se potpisivali isključivo kako bi se utvrdila raspodjela imovine u slučaju smrti jednog od supružnika. Za eventualnu udovicu je tako bio osiguran iznos godišnje rente koju će ona dobivati u slučaju smrti svog supruga, i slično.

Zahvaljujemo gđi. Maji Vražić što nas je sprovedla kroz izložbu.

Ana Obradović

Međunarodni dan arhiva

Međunarodni dan arhiva svake se godine obilježava na datum 9. lipnja. Povodom tog dana, 9. lipnja 2010. godine, u Državnom arhivu u Karlovcu predstavljena je knjiga "Bračni ugovori 1726.-1780. – izvori za povijest grada Karlovca" koje je iz najstarijeg arhivskog gradiva koje se čuva u karlovačkom Arhivu izabrao i preveo arhivist prof. A. Bosio. (većina ih je pisana na staroj karlovačkoj kajkavštini, no neki su pisani i na njemačkom, te latinskom jeziku.) Uz predstavljanje knjige postavljena je bila i izložba starih vjenčanih fotografija koje su za tu prigodu iz svojih starih obiteljskih albuma donirali djelatnici Arhiva. Bilo je zanimljivo vidjeti nekadašnju modu, vjenčanice i odijela većinom s prijelaza iz 19. u 20 stoljeće.

Gđa. Maja Vražić i Ana na izložbi „Bračni ugovori“ u karlovačkom Arhivu

Fotografije s vjenčanja

Internet

Često se pitate kako vaše kolege, prijatelji ili rođaci naprave neki od emotikona na Facebooku ili internetu, a oni ne žele otkriti i uživaju dok se patite i pokušavate pronaći kod. Da bismo vas spasili muka evo emotikona:

 Sretan, smijeh: :) ili :-)	 Plačko: :(	 Vražičak: 3:)
 Veliki osmijeh: :D ili :-D	 Iznenaden: :o ili :-o	 Anđeo: O:)
 Namigivanje: ;) ili ;-)	 Naočale: 8) ili 8-)	 Poljubac: :-* ili :*
 Sretne okice: ^_^	 Sunčane naočale: 8-	 Srce: <3
 Nasmijane okice: >:o	 Plazi jezik: :p ili :-p	 Pacman: :v
 Mačiji osmijeh: :3	 Iznenaden!: O.o	 Robot: :]
 Ljutko: >:-(	 S kosom: -_-	 Pingvin: <(")
 Tuga: :(ili :-(	 Mislilac: :/ ili :\	

Gore navedeni emotikoni označuju emocije, misli i druge stvari osim emotikona znate nekada vidjeti kratice pa ne znate što znače kao na primjer:

LOL: (laughing out loud)-Smijati se na glas

ROFL: (rolling on the floor laughing)-Umirati od smijeha

BRB: (be right back)-Brzo se vraćam

AFK: (away from the keyboard)-odvojen od tastature

TY: (thank you)-Hvala ti

THX: (thanks)-Hvala

NP: (no problem)-Nema problema

Zz ili Poz: pozdrav

MWA: pusa

YW : (You're welcome)-Nema na čemu

ttyl : (Talk to you later)-Pričat ćemo poslje

FYI: (For your information)-Za tvoju informaciju

Damjan Budiselić

Fejsbuk =)

Ulice su puste kao u starim filmovima bez zvuka.

Danas ljudi razgovaraju samo preko Facebooka.

Ne idu kina, u večernje šetnje i ne slušaju kapi kiše.

Već skaču iz aviona, jer je to cool, tako na Facebook-u piše.

Ni bake više ne čitaju, ne pletu.

Sve što ih zanima traže na internetu.

Ni ljubav više stvarna nije.

Mnogo se laži na chat-u krije.

Tužno je to, nitko se ni sa kim više ne druži.

Malo dijete ne zna čemu pravi prijatelj služi.

Digitalno doba začaralo je sve mlade na svijetu.

Danas sve što poželiš pronađeš na net-u.

Biljana Marjanović

Facebook intervju 1.

by Edita Dizdarević

Pitali smo bivšeg domaćina olimpijca Andreja Burića:

Andrej Burić u utrci na 15 km slobodno, Zimske olimpijske igre 2010

1. Kako ti je u Zagrebu?

Eto, nisam u Zagrebu već godinu i pol, prekinuo sam fakultet zato što se nemoguće baviti vrhunskim sportom i studirati (u našoj državi) i upisao sam Višu trenersku školu u Rijeci, smjer kondicijska priprema sportaša.

2. Jesi u domu ili u stanu?

Dok sam bio u Zg bio sam prvo na stanu, a poslije u domu. Dom je bolji što se tiče cijena... oko 70kn mjesečno, a stan je skuplji, puno skuplji. Prednost stana je ta što ga tražiš sa svojim prijateljima, a u dom dolaziš među nepoznate... ali i to je mala prednost jer naučiš živjeti sa drugim ljudima što ti kasnije može pomoći u životu.

3. Kako si se snašao na faksu, jesi li zadovoljan izborom?

Šumarstvo je bilo ok, ali shvatio sam da je ipak moj "životni poziv" sport i da ću se tu najbolje snaći. Volim sport, treninge, to je jednostavno način života i ispunjava me.

4. Fali li ti Karlovac, Dom? (bez muljanja, molim...XD...)

Fali mi Dom, fale ta vremena, društvo pogotovo. Tolike godine provesti sa ljudima, proživjeti sve i svašta... To je nezaboravno iskustvo.

5. Jesi li ostao u kontaktu sa svojom generacijom, cimerima?

Jesam, svi smo više-manje u kontaktu. Sreća da danas postoji taj Facebook i da ga imaju svi.

6. Kakvo je društvo u Zagrebu? Ljubav?

Društvo u Zg je bilo super, ali ovo u Rijeci je još bolje. Ljubav je super, skoro pa 4 godine u vezi.

7. Ako imaš neku poruku sadašnjim domaćima, samo reci.

Poruka domaćima: neka uživaju, brzo to prođe, prebrzo. Kako god bilo, nema ljepšeg probudit se u šesterokrevetnoj sobi i prvo čut neku šalu... shvatit će zašto to govorim kad završe srednju i odu iz Doma!

8. Kako izgleda tvoj život sportaša?

Život skijaša trkača je poprilično težak pošto je to jedan od najtežih sportova. Treniramo od 5. mjeseca do 4.mjeseca, znači 11 mjeseci traje sezona, u tom periodu napravimo oko 7000 do 8000km treninga... bicikla, trčanja na skijama. Uglavnom teško je, puno odricanja, ozljeda, terapija... ali kad dođeš na Olimpijadu znaš da je bilo vrijedno toga!

9. Najljepša sjećanja vezana uz Zimske olimpijske igre u Vancouveru?

Naj-sjećanje sa Olimpijade u Vancouveru koje će pamtili cijeli život bilo je to kada je moj cimer Jakov Fak donesao medalju u sobu... pola kile čiste bronce, ali bronce koja sve govori, o radu, trudu, odricanju i načinu života. Iskreno to me jako motiviralo za daljnje bavljenje i trud.

Jakov Fak i Andrej Burić na olimpijadi u Vancouveru 2010.

10. Planovi za budućnost?

Planovi... malo me muče ozljede, više nego sam mislio, pokušat ću to sanirati - nadam se uspješno, i pripremiti se za ZOI u Sočiju 2014. godine... jer kako kažu: "JEDNOM KAO NIJEDNOM!"

Hvala Vama da ste me se sjetili!!

Andrej Burić

Facebook intervju 2.

by Edita Dizdarević

*Pitali smo
bivušu domaćicu,
učenicu generacije
Helenu Kusturu*

1. Kako ti je u Zagrebu?
Kako si se snašla?

U Zagrebu mi je jako dobro, snašla sam se, rano sam se osamostalila tako da nisam morala proći taj period ovdje, što mi je olakšalo prilagodbu novom gradu.

Zagreb je grad pun mogućnosti i to treba znati iskoristiti, faks mi uzima većinu vremena, tako da nisam zadovoljna s time koliko uzimam toga što Zagreb pruža, ali s druge strane, zbog obrazovanja sam i došla ovdje tako da mi nije previše žao vremena koje utrošim na faks, a ne na neke druge, možda zabavnije stvari i događaje.

2. Jesi u domu ili u stanu? (ako si u stanu, misliš li da ti je to isplativije, nego dom?)

U domu sam, već treću godinu, prvu godinu sam bila u domu u centru grada, popularno zvani Moša, a prošlu i ovu godinu sam na Savi, studentski dom Stjepan Radić, cimerica mi je najbolja prijateljica još od prvog razreda osnovne, tako da nam je super zajedno.

Što se tiče usporedbe dom ili stan, moram priznat da nisam adekvatna o tome pričat jer mi je ovo već sedma godina po domovima, koliko god se stan činio praktičnijim i privatnijim meni u domu nije nikad ništa falilo i da ponovno biram, opet bi isto odabrala, ništa ne može zamijeniti toliko mladih na jednom mjestu, naravno da je nekad bučno i da želim malo više privatnosti, ali prednosti, kao što je blizina menze, mjesta za izlazak, različiti popratni domski sadržaja kao što su teretana, aerobik, kino, su za mene puno važniji. Dakle, dom svakako.

3. Kako si se snašla na faksu, jesi zadovoljna izborom?

Faks nisam birala kao nešto što sam oduvijek željela, isto kao ni srednju školu, došlo mi je da upišem nešto tehničko, odvagala sam mogućnosti, roditelji su me savjetovali, dobila sam stipendiju i odlučila se za građevinu.

Zadovoljna sam, teško je, ali mi ide jako dobro, redovno čistim svaku godinu, trenutno sam na zadnjem semestru preddiplomskog, imam vrlo dobar prosjek, ove godine odlučujem o diplomskom, sve u svemu, nemam se razloga žaliti.

4. Jel ti fali Karlovac, Dom? (bez muljanja, molim...XD...)

Karlovac će za mene ostati moj drugi dom, prva je Čapljina, a zatim Karlovac, i to se neće promijeniti gdje god otišla. Većina ljudi je Dom doživljavala kao usputnu stanicu, jer su imali prilike svaki ili

svaki drugi tjedan ići doma. Kako ja dolazim iz Čapljine, koja je poprilično udaljena od Karlovca, nisam imala priliku ići doma često tako da sam se navikla na Karlovac i smatrala ga domom. Tu sam proživila najosjetljivije godine, one u kojima se rade greške i u kojima se odlučuje kakav ćeš čovjek biti. Uz pomoć savjeta i brige odgojitelja, društva ljudi s kojima sam živjela, postala sam baš onakav čovjek kakav sam željela biti. To ne znači da nisam griješila, ali sam shvatila da svaka greška može donijeti vrijedno životno iskustvo, tako vrijedno da više nijednu tada počinjenu grešku nisam ponovila.

Čapljina je malen grad, ograničenih mogućnosti, a u Domu sam mogla biti što god sam htjela, sve je bilo blizu i ostvarivo, financije nisu bile preduvjet odlaska na natjecanja, druženja s vršnjacima, dobre zabave, a to je rijetko gdje ostvarivo.

Mogla bi do sutra pričati o Domu, Karlovcu, to je urezano u meni i ostat će, uvijek ću se rado sjećati te četiri godine.

5. Jesi ostala u kontaktu sa svojom generacijom, cimericama?

Moram priznat da nisam ostala baš u nekom kontaktu s društvom iz Doma, češće se čujem i vidim s društvom iz razreda, da nema fejsa vjerojatno ne bi ništa znala ni o kome iz doma, ovako preko fejsa vidim gdje je tko, šta radi, kako im je u životu, čime se bave, drago mi je da imamo Fejs.

Bila bi sjajna stvar da se organizira 5. godina mature u Domu ili nešto slično, lijepo bi bilo vidjeti lica koje sam prije sretala svaki dan, u nekom drugom svijetu, odrasla.

6. Kakvo je društvo u Zagrebu? Ljubav?

Cimerica mi je najbolja prijateljica, s kojom sam išla u osnovnu i koju znam cijeli život, a koja je srednju završila u Metkoviću, a tu došla na faks, puno ljudi iz Čapljine i okolnih mjesta koje sam znala otprije je došlo ovdje na faks, tako da sam jako zadovoljna sa društvom, ima nas od svugdje, a kako živim u domu, još je lakše pronaći društvo.

U ljubavi se nije ništa promijenilo još od srednje, nešto više od tri godine sam u vezi sa dečkom s kojim sam išla u razred, na tom polju je sve divno i sjajno

7. I evo na kraju ako imaš neku poruku sadašnjim domaćima, samo reci.

Plešite, igrajte odbojku, pišite članke, meni to sad baš fali Htjedoh reći, iskoristite ono što Dom pruža, stvarni život nije tako darežljiv, vrijeme još manje.

Helena Kustura

Prozni kutak

„Tata“

by Dijana Bajrić

Kad sam bila mala, život je bio odličan. Uvijek mi je bio osmijeh na licu. Bila sam vesela, imala sam puno prijatelja. Rođendane sam najviše voljela, ali deseti rođendan mi je ostao zauvijek u sjećanju. Dobila sam od tate velikog zekonju koji je stalno bio sa mnom. Voljela sam ga puno, baš kao i svog tatu, jer mi je on to poklonio.

Nakon godinu dana moj život se počeo polako raspadati. Tata se jako razbolio. Ja sam bila mala da bih shvatila što bolest točno znači. Sjećam se da sam noći provodila plačući i samo htjela da tata ozdravi i da opet vidim osmijeh na njegovom licu. Jednog dana on je završio u bolnici i javili su mami da je umro, sve su pokušali, ali bilo je uzalud. Sudbina čini svoje. Mama je od tad izgubljena, nije znala za sebe. Grčila me je i plakala iz dana u dan. Od tog dana sve mi je bilo crno, bila sam povučena, utučena, tužna. Misli sam da moj život nikud ne vodi, bilo je suviše živjeti. Stalno sam razmišljala o tati, izgubila sam sve prijatelje, udaljila sam se od cijelog svijeta, ostala sama, usamljena i nemoćna.

Jednog dana dok sam bila na tjelesnom u školi, počela sam se osjećati jako loše, boljela me je lijeva strana, otežano sam disala i počela sam se gubiti. Zadnje što se sjećam je moj pad i vidjela sam kako svi trče prema meni. Na trenutak je ostao oko mene samo mrak, ali došao je moj tata. Vidjela sam ga! Njegov pogled koji mi je davao snagu za novi dan, zagrljaj koji me je štitio, osmijeh koji me je veselio, a zatim je sve nestalo. Pokušala sam otvoriti oči, nisam mogla. Čula sam mamin glas, razgovarala je s doktorom o operaciji i plakala je. Počeo me je hvatati strah, osjećala sam kako mi tijelo drhti, srce mi je ubrzano kucalo, svi su vikali, otvorila sam oči i vidjela mamu pokraj sebe. Držala me je za ruku i plakala, govorila je da će sve biti dobro. Odveli su je van, ostali su samo doktori. Opet je nastala tama, htjela sam vidjeti tatu, ali nisam mogla. Osjetila sam majčin dodir i glas koji me je zvao. Otvorila sam oči i vidjela anđela ispred sebe, pomislila sam da sam mrtva, ali ne, to je bila samo moja majka. Duša mog tijela. Plakala je, smijala se, poljubila me, nije znala što bi od sebe. Govorila mi je da je sve dobro, da ću opet biti sretna, kao prije. Nisam ništa kužila, niti sam znala što mi je, bila sam totalno zbunjena. Morala sam ostatu još par dana u bolnici, svi su bili dobri prema meni.

Jednu noć sam sanjala tatu, razgovarala sam s njim. Rekao mi je da moj život tek počinje, da budem hrabra i dobra, a on će biti zauvijek u mom srcu. Nasmijala sam se, krenula prema njemu, ali on je nestao. Opet me je napustio, zaplakala sam i trgnula se, shvatila sam da je to samo san. Mama je opet bila pokraj mene, sve sam joj ispričala. Ona me je pažljivo saslušala, a zatim mi ispričala što se događalo sa mnom.

Bila sam u komi godinu dana, nije se znalo da li ću preživjeti, molili su za mene svaki dan. Imala sam operaciju srca, presadili su mi

novo srce, ali kad sam saznala da je srce od mog oca, doslovno sam ostala šokirana. Bio mi je jasan san i sve što se događalo sa mnom. Mama mi je prišla i rekla: „Tvoj tata je uvijek bio s tobom, a sad će vječno živjeti. Uvijek si sličila njemu, sada si ista baš kao što si nekad bila. Uvijek nasmijana, vesela, društvena i hrabra kao tvoj tata“. Nisam znala što da radim od sreće, to mi je bio najbolji dan u životu.

Vratila sam se u život. Srce mi je ispunjeno srećom, ljubavi, veseljem, hrabrošću, dobrotom baš kao i prije. Uvijek sam htjela da je tata živ, to je nemoguće sad, ali on je zauvijek za mene ostao živ.

„Vjerujem u ljubav“

by Valentina Bogović

Ljubav. Što je to ljubav? Kako ju zapravo definirati? Postoji li jedna rečenica u kojoj je sažeta ta sva njena vrijednost? Naravno, postoji mnogo definicija za ljubav, jer koliko ima ljudi na svijetu - svatko od njih ima definiciju za ljubav. Svaki čovjek ju doživljava drugačije i naravno drugačije se odnosi prema njoj. Još kao mala zamišljala sam da je ljubav sunčeva zraka koja spaja dvoje ljudi.

Dok sam bila u vrtiću tete su nam pričale priče o prinčevima na bijelom konju koji su spašavali svoje male princeze u nevolji i svaka takva priča imala je sretan završetak jer je dobro srce odnosno ljubav pokazala svoju moć i stvorila kraj sretnim. Najljepše je biti mali, okružen si rukama koje te štite, čuvaju i vole, sve ti se čini jednostavno kao da ti nitko ništa ne može. Ako ti nešto nije po volji odmah se rasplačemo i očekujemo nekoga kao npr. mamu, tatu ili baku da nas utješe ili nam kažu neku toplu riječ.

Život odmiče i iz djeteta, polako krećeš prema zrelijoj osobi... Upoznat si s nekim novim pojmovima života i razlikuješ već neke stvari i već evo problema napretek. Doživljavati ljubav u ovim godinama je nešto najslađe, ali isto tako može biti veoma bolna tema s puno osjećaja i emocija. Srca se lome poput stakla. To je ono što si ni u kojem slučaju ne smijemo dopustiti. Kad postaneš roditelj tada ljubav postane puno veća od one prethodne ljubavi, tada ljubav daješ, puno u nju ulažeš i ona postaje na jedan način briga. Ljubav je neprocjenjiva kada je imaš s kim podijeliti. Da bi smo doživjeli ljubav moramo se truditi, a ne samo čekati da nas netko voli.

Pitali smo domaše

TEOFAN KUNIĆ

1. Najdraži kafić: *River*
2. Najdraža kazna: *učenje*
3. Životinja: *konj*
4. Najdraži film: *Sam u kući 2*
5. Čega se bojiš? *%*
6. Crno/bijelo: *Bijelo*
7. Zima/ljeto: *Ljeto*
8. Slatko/slano: *Slano*
9. Lakše zaboravljaš ili opraštaš?
Zaboravljam
10. Disco/privatni klub: *Disco*
11. Što si izgubio/la? *50 kn*
12. Vjeruješ li u ljubav na prvi pogled? *Da*
13. Najljepše na svijetu za mene je : *Baba Matilda*

IGOR PAJNIĆ

1. Najdraži kafić: *Seven*
2. Najdraža kazna: *čišćenje*
3. Životinja: *pas*
4. Najdraži film: *Malcom u sredini*
5. Čega se bojiš? *Ničeg*
6. Crno/bijelo: *Crno*
7. Zima/ljeto: *Ljeto*
8. Slatko/slano: *Slatko*
9. Lakše zaboravljaš ili opraštaš?
Zaboravljam
10. Disco/privatni klub: *Disco*
11. Što si izgubio/la? *Pare*
12. Vjeruješ li u ljubav na prvi pogled? *Ne*
13. Najljepše na svijetu za mene je : *odg. Marina*

MARIN SKENDER

1. Najdraži kafić: *Fran*
2. Najdraža kazna: *-*
3. Životinja: *pas*
4. Najdraži film: *Gas do daske*
5. Čega se bojiš? *Mraka*
6. Crno/bijelo: *Bijelo*
7. Zima/ljeto: *Ljeto*
8. Slatko/slano: *Slatko*
9. Lakše zaboravljaš ili opraštaš?
Opraštam
10. Disco/privatni klub: *Disco*
11. Što si izgubio/la? *Nevinost*
12. Vjeruješ li u ljubav na prvi pogled? *Ne*
13. Najljepše na svijetu za mene je : *Iva D.*

ALEKSANDAR MUSULIN

1. Najdraži kafić: *Fran*
2. Najdraža kazna: *Ukor pred isključenje*
3. Životinja: *medvjed*
4. Najdraži film: *Titanic*
5. Čega se bojiš? *Skendera*
6. Crno/bijelo: *Bijelo*
7. Zima/ljeto: *Ljeto*
8. Slatko/slano: *Slano*
9. Lakše zaboravljaš ili opraštaš?
Opraštam
10. Disco/privatni klub: *Disco*
11. Što si izgubio/la? *Novce*
12. Vjeruješ li u ljubav na prvi pogled? *Da*
13. Najljepše na svijetu za mene je : *škola :-P*

FILIP FLANJAK

1. Najdraži kafić: *Straža*
2. Najdraža kazna: *čišćenje sobe*
3. Životinja: *štakor*
4. Najdraži crtić: *Ben 10*
5. Čega se bojiš? *Jelića*
6. Crno/bijelo: *Crno*
7. Zima/ljeto: *Ljeto*
8. Slatko/slano: *Slatko*
9. Lakše zaboravljaš ili opraštaš?
Opraštam
10. Disco/privatni klub: *Privatni tulum*
11. Što si izgubio/la? *Čarapu*
12. Vjeruješ li u ljubav na prvi pogled? *Ne*
13. Najljepše na svijetu za mene je : *Delost*

KRISTINA JAKIN

1. Najdraži kafić: *Galerija*
2. Najdraža kazna: *učenje*
3. Životinja: *konj*
4. Najdraži film: *Timon i Pumba*
5. Čega se bojiš? *Boga*
6. Crno/bijelo: *Crno*
7. Zima/ljeto: *Ljeto*
8. Slatko/slano: *Slatko*
9. Lakše zaboravljaš ili opraštaš?
Opraštam
10. Disco/privatni klub: *Disco*
11. Što si izgubio/la? *Ključeve*
12. Vjeruješ li u ljubav na prvi pogled? *Da*
13. Najljepše na svijetu za mene je : *Đuro*

PATRIK KORIЈAN

1. Najdraži kafić: *Stráža*
2. Najdraža kazna: *spavanje*
3. Životinja: *merkat*
4. Najdraži film: -
5. Čega se bojiš? *Ničeg*
6. Crno/bijelo: *Žuto*
7. Zima/ljeto: *Ljeto*
8. Slatko/slano: *Slatko*
9. Lakše zaboravljaš ili opraštaš? *Svejedno*
10. Disco/privatni klub: *Disco*
11. Što si izgubio/la? *Ništa*
12. Vjeruješ li u ljubav na prvi pogled? *Ne*
13. Najljepše na svijetu za mene je : *X*

ANTONIO HODAK

1. Najdraži kafić: *Caffe bar Hodak*
2. Najdraža kazna: *učenje*
3. Životinja: *poljak*
4. Najdraži crtić: *Zvonko*
5. Čega se bojiš? *Vještice*
6. Crno/bijelo: *Crno*
7. Zima/ljeto: *Zima*
8. Slatko/slano: *Slano*
9. Lakše zaboravljaš ili opraštaš? *Zaboravljam*
10. Disco/privatni klub: *Disco club Stipa*
11. Što si izgubio/la? *Glavu*
12. Vjeruješ li u ljubav na prvi pogled? *Ne*
13. Najljepše na svijetu za mene je : *Valentino Poljak*

MATTEO ŠPOLJAR

1. Najdraži kafić: *Orinoco*
2. Najdraža kazna: *spavanje*
3. Životinja: *cucak*
4. Najdraži film: *Brzi i žestoki*
5. Čega se bojiš? *Odg. Anđe*
6. Crno/bijelo: *Crno*
7. Zima/ljeto: *Ljeto*
8. Slatko/slano: *Slatko*
9. Lakše zaboravljaš ili opraštaš? *Zaboravljam*
10. Disco/privatni klub: *Disco*
11. Što si izgubio/la? *Pare*
12. Vjeruješ li u ljubav na prvi pogled? *Da*
13. Najljepše na svijetu za mene je : *škola*

INES JANDRLIĆ

1. Najdraži kafić: *Seven*
2. Najdraža kazna: *čišćenje sobe*
3. Životinja: *lav*
4. Najdraži film: *Lud, zbunjen normalan*
5. Čega se bojiš? *Ničeg*
6. Crno/bijelo: *Bijelo*
7. Zima/ljeto: *Ljeto*
8. Slatko/slano: *Oba*
9. Lakše zaboravljaš ili opraštaš? *Opraštam*
10. Disco/privatni klub: *Disco*
11. Što si izgubio/la? *Ništa*
12. Vjeruješ li u ljubav na prvi pogled? *Možda*
13. Najljepše na svijetu za mene je : *školski dani*

MIHAEL JELIĆ

1. Najdraži kafić: *Antonio*
2. Najdraža kazna: -
3. Životinja: -
4. Najdraži crtić: *Tom i Jerry*
5. Čega se bojiš? *Dijane Čaline*
6. Crno/bijelo: *Šareno*
7. Zima/ljeto: *Ljeto*
8. Slatko/slano: *Slatko*
9. Lakše zaboravljaš ili opraštaš? *Opraštam*
10. Disco/privatni klub: *Disco*
11. Što si izgubio/la? *100 eura*
12. Vjeruješ li u ljubav na prvi pogled? *Ne*
13. Najljepše na svijetu za mene je : *Playboy*

MARKO ABRLIĆ

1. Najdraži kafić: *Papas*
2. Najdraža kazna: *Čišćenje sobe*
3. Životinja: *Krava*
4. Najdraži film: *Harry Potter*
5. Čega se bojiš (što te plaši)? *Pauk*
6. Crno/bijelo: *Crno*
7. Zima/ljeto: *Ljeto*
8. Slatko/slano: *Slatko*
9. Lakše zaboravljaš ili opraštaš? *Zaboravljam*
10. Disco/privatni klub: *Disco*
11. Što si izgubio/la? *Mozak*
12. Vjeruješ li u ljubav na prvi pogled? *Ne*
13. Najljepše na svijetu za mene je :-

Vremeplov

16.04.2011.

36. državna domijada u Umagu. Rezultati:
Folklor – 3. mjesto
Glazba – sudjelovanje
Ples – sudjelovanje
Primijenjena umjetnost - 3. mjesto
Nogomet – 4. mjesto

16.04.2011.

Kulturni dio 36. međuzupanijske domijade u Pazinu. Postignuti su sljedeći rezultati:

kultura - nagrade stručnog žirija

Glazbeni izraz "Tko te ima taj te nema" - 1. mjesto, plasman na državnu domijadu
Folklor "Pjesme i plesovi Like" - 1. mjesto, plasman na državnu domijadu
Plesni izraz "No. 6." - 1. mjesto, plasman na državnu domijadu
Primijenjena umjetnost "Jedro i zvrk" - 1. mjesto, plasman na državnu domijadu
Recitacija "Čekajući barbare" - 2. mjesto
Scenski izraz "Život kakav je" - 3. mjesto

kultura - nagrade učeničkog žirija

Glazbeni izraz "Tko te ima taj te nema" - 1. mjesto
Folklor "Pjesme i plesovi Like" - 1. mjesto
Skulptura "T-rex" - 1. mjesto

Scenski izraz "Život kakav je" - 2. mjesto
Recitacija "Čekajući barbare" - 2. mjesto
Keramika "Hrvatski pleter" - 2. mjesto

Primijenjena umjetnost "Jučer, danas sutra" - 3. mjesto
Keramika "Vaza I" - 3. mjesto

14.04.2011.

Naši učenici bili su na koncertu Zvonka Bogdana u domu HV "Zrinski", Karlovac.

11.04.2011.

U Zagrebu je odigrana prijateljska utakmica u stolnom tenisu između učeničkih domova "Ivan Mažuranić" iz Zagreba i Učeničkog doma Karlovac.

09.04.2011.

Sportski dio 36. međuzupanijske domijade održan je u Pazinu, gradu domaćinu. Postignuti su sljedeći rezultati.
Nogomet - 1. mjesto, plasman na državnu domijadu
Košarka - 2. mjesto
Stolni tenis (m) - 2. mjesto
Odbojka - sudjelovanje

07.04.2011.

Ugostili smo učenički dom Hrvatski učiteljski konvikt iz Zagreba. U zajedničkom programu nastupili su folkloriši, recitatori, tamburaši i dramska sekcija našeg i gostujućeg Doma. Ovim putem zahvaljujemo im na ugodnom druženju i pozivamo ih da nas opet posjete.

07.04.2011.

6. kolo natjecanja naših stolnotenisača u stolnoteniskoj ligi "Jastrebarsko".

01.04.2011.

Na 36. međuzupanijskoj domijadi u organizaciji Učeničkog doma Pazin u Rovinju naša streljačka sekcija osvojila je 1. mjesto ekipno i u ženskoj i u muškoj kategoriji. Čestitke!

30.03.2011.

U dvorani Šumarske škole Karlovac održana je prijateljska utakmica između odbojkašica Učeničkog doma Ogulin i Učeničkog doma Karlovac

29.03.2011.

5. kolo natjecanja naših stolnotenisača u stolnoteniskoj ligi "Jastrebarsko". Natjecanje je ovaj put održano u našem Domu.

23.03.2011.

Održana pedagoška radionica "1000 ždralova za Japan" pod vodstvom Marinka Pleskine, prof.

23.03.2011.

Postavljen pano povodom Svjetskog dana voda.

22.03.2011.

Postavljen pano "Eko kutak".

22.03.2011.

4. kolo natjecanja naših stolnotenisača u stolnoteniskoj ligi "Jastrebarsko".

17.03.2011.

U Centru za mlade na Gazi održana je radionica o radu na lončarskom kolu u kojoj su sudjelovali i naši učenici. Voditelj g. Ninoslav Bajt.

15.03.2011.

3. kolo natjecanja naših stolnotenisača u stolnoteniskoj ligi "Jastrebarsko".

09.03.2011.

Pedagoška radionica "To sam ja, to smo mi", voditeljica Natalija Sonički, prof.

08.03.2011.

Posjet gradskom kazalištu Zorin dom, predstava "Crvene ruže" Epilog teatra iz Zagreba

08.03.2011.

Učenički dom A.G.Matoš, Zagreb, pozvao nas je na maskenbal. Nastupili su naši pjevači, tamburaši, a plesači su izveli nezaboravni "Sirtaki" koji je ujedno osvojio i prvo mjesto na maskenbalu.

08.03.2011.

Postavljen pano povodom 100-godišnjice Dana žena.

03.03.2011.

1. kolo natjecanja naših stolnotenisača u stolnoteniskoj ligi "Jastrebarsko".

02.03.2011.

Radionica "Rad na lončarskom kolu" pod vodstvom keramičarke i dizajnerice gospođe Jasne Lamze.

01.03.2011.

Sudjelovanje na kreativnoj radionici "Lira" u Učeničkom domu Sušak, Rijeka.

24.02.2011.

Priredba povodom Valentinova i Maskenbal u Domu. Izbor za najbolju masku, skupnu točku, najboljeg pjevača/icu i najboljeg glumca/icu. Proglašenje rezultata natječaja za najbolju ljubavnu pjesmu ili priču.

22.02.2011.

Sudjelovanje na međuzupanijskom natjecanju domova u odbojci u organizaciji Učeničkog doma Pula.

22.02.2011.

Posjetili izložbu "Ledeno doba" i sudjelovali na radionici "Izrada prapovijesnog nakita" u Gradskoj galeriji "Vjekoslav Karas".

21.02.2011.

U našem Domu održan je Prijateljski susret Učeničkog doma Duga Resa i Učeničkog doma Karlovac u streljaštvu.

16.02.2011.

Sudjelovanje na međuzupanijskom natjecanju učeničkih domova u šahu "Valentinovo 2011." u Moravicama. Osvojeno 2. mjesto.

16.02.2011.

Bili smo na predavanju "Iskustva muzeja krapinskih neandertalaca" u Gradskoj galeriji "Vjekoslav Karas".

15.02.2011.

Učenički dom Karlovac organizator je XIV. memorijalnog stolnoteniskog turnira "prof. Ivan Mikšić" povodom Valentinova. Rezultati učenici:
1. mjesto - Učenički dom Karlovac
2. mjesto - Učenički dom "Podmurvice"
3. mjesto - Učenički dom Pula

Rezultati učenice:

1. mjesto - Učenički dom Lovran
2. mjesto - Učenički dom Pula
3. mjesto - Učenički dom Moravice

15.02.2011.

Postavljen pano na temu fašnika.

14.02.2011.

Postavljen pano povodom Valentinova.

10.02.2011.

Sudjelovanje na međuzupanijskom natjecanju domova u košarci u organizaciji Učeničkog doma Pazin. Naši košarkaši osvojili su 5. mjesto.

09.02.2011.

Ugostili smo učenike iz Učeničkog doma "Ivan Mažuranić" iz Zagreba. Održan je prijateljski susret u stolnom tenisu.

- 09.02.2011.
Naš Dom posjetili su učenici iz Učeničkog doma Ogulin.
- 09.02.2011.
Radionica "Da se ne spotakneš" pod vodstvom prof. Željke Jančić - II dio.
- 01.02.2011.
Posjetili smo predstavu "Čaruga" u gradskom kazalištu Zorin Domu.
- 27.01.2011.
Radionica "Da se ne spotakneš" pod vodstvom prof. Željke Jančić - I dio.
- 25.01.2011.
U streljani našeg Doma održan je prijateljski susret učeničkih domova Duga Resa i Karlovac u streljaštvu.
17. - 21.01.2011.
Sudjelovanje na tradicionalnoj Zimskoj likovnoj koloniji u Dječjem domu Vladimir Nazor (38. ZILIK).
- 22.12.2010.
Posjet izložbi "Ledeno doba?!" u Gradskoj galeriji Vjekoslav Karas.
- 22.12.2010.
Sudjelovanje članova dramske sekcije u uprizorenju života u Betlehemu - Isusovog rođenja za građanstvo u dvorištu Turističko-ugostiteljske škole Karlovac.
- 20.12.2010.
Posjet Hrvatskom učiteljskom konviktu u Zagrebu, nastup glazbene sekcije na božićnoj priredbi.
- 16.12.2010.
Božićna priredba u Domu.
- 16.12.2010.
Sudjelovanje članova dramske sekcije u uprizorenju života u Nazaretu za građanstvo u dvorištu Turističko-ugostiteljske škole Karlovac.
- 14.12.2010.
Sudjelovanje na tribini o ljudskim pravima u Knjižnici za mlade.
- 06.12.2010.
Sudjelovanje na međuzupanijskom stolnoteniskom turniru u Puli "Božić 2010."
- 07.12.2010.
Radionica uvezivanja knjiga pod vodstvom učenica Danijele Đaković i Adrijane Paulić.
- 02.12.2010.
Radionica božićnih i novogodišnjih ukrasa "Ukrast ćemo Grinchu Božić" pod vodstvom odgajatelja Marine Barić, prof. i Marinka Pleskine, prof.
- 02.12..2010.
Sudjelovanje na međuzupanijskom turniru u streljaštvu u Dugoj Resi "Božić 2010."
- 30.11.2010.
Sudjelovanje na međuzupanijskom nogometnom turniru u Bakru u organizaciji Učeničkog doma "Tomislav Hero".
- 29.11.2010.
U Gradskom kazalištu Zorin Dom pogledali smo odličnu predstavu Kazališta Kerempuh iz Zagreba "Čudo u Poskokovoj Dragi".
- 26.10.2010.
Učenički dom Karlovac organizator je međuzupanijskog turnira u odbojci za djevojke "Božić 2010.". Na turniru sudjeluju odbojkašice iz Učeničkog doma "Kvarner" Rijeka, Učeničkog doma Lovran, Učeničkog doma Ogulin, Učeničkog doma Pula, Učeničkog dom "Sušak" Rijeka, Pazinskog kolegija iz Pazina i Učeničkog doma Karlovac. Turnir se održava u sportskoj dvorani Ekonomske škole Karlovac s početkom u 8,30 sati.
- 25.11.2010.
Radionica "Gipsamo ukrase za Božić" pod vodstvom odgajatelja Marine Barić, prof. i Marinka Pleskine prof.
- 24.11.2010.
Sudjelovanje na međuzupanijskom košarkaškom turniru u Rijeci u organizaciji Učeničkog doma Lovran.
- 20.11.2010.
Povodom Noći kazališta pogledali smo ponoćnu predstavu Kazališta Zelina "I to je život" u Gradskom kazalištu Zorin Dom.
- 18.11.2010.
Radionica "Uvezivanje knjiga" za članove informatičke, foto i novinarske sekcije pod vodstvom muzejske pedagoginje Lane Bede, prof.
- 18.11.2010.
Postavljen pano povodom Dana sjećanja na Vukovar.
- 17.11.2010.
U Domu održana vježba evakuacije i gašenja požara.
- 16.11.2010.
Postavljen pano povodom Međunarodnog dana tolerancije.
- 13.11.2010.
Naš Dom posjetili su učenici iz Učeničkog doma Lovran.
- 12.11.2010.
Postavljen pano povodom mjeseca knjige.
- 10.11.2010.
U Gradskom kazalištu Zorin dom održan je koncert Tamburaškog orkestra HRT pod ravnanjem maestra Siniše Leopolda. U koncertu su uživali i članovi naše glazbene i folklorne sekcije.
- 09.11.2010.
U domskoj streljani održan je prijateljski susret učenika Učeničkog doma Duga Resa i Učeničkog doma Karlovac u streljaštvu.
- 18.10.2010.
Povodom Dana Doma u goste nam dolazi u posjet Učenički dom Antun Gustav Matoš iz Zagreba. Odigrat će se prijateljske utakmice u stolnom tenisu, šahu i streljaštvu te održati zajednički Okrugli stol predstavnika učenika iz oba doma.
- 12.10.2010.
Radionica "Učenje ne mora biti mučenje" za učenike prvih razreda pod vodstvom prof. povijesti Marinka Pleskine.
- 04.10.2010.
Dan Učeničkog doma Karlovac.
- 30.09.2010. četvrtak
Program povodom otvorenja izložbe učeničkih radova ispred Gradske galerije "Zilik" u Radićevoj ulici. U programu sudjeluju tamburaška, folklorna i recitatorska sekcija Doma.
- 27.09. - 11.10.2010.
Izložba učeničkih radova u Gradskoj galeriji "Zilik". Predstavljanje djelatnosti Učeničke zadruge "Slap" Učeničkog doma Karlovac: keramičarske, likovne, maketarske, novinarske, informatičke i fotosekcije.
- 27.09.2010. ponedjeljak
Posjet izložbi gljiva u Gradskom kazalištu "Zorin Dom", postavljene povodom 25. gljivarskog tjedna u Karlovcu.
- 23.09.2010.
Radionica "Adaptacija" za novoprimitljene učenike 3. dio, 2. grupa, pod vodstvom prof. socijalne pedagogije Marine Barić.
- 22.09.2010.
Radionica "Adaptacija" za novoprimitljene učenike 3. dio, 1. grupa, pod vodstvom prof. socijalne pedagogije Marine Barić.
- 16.09.2010.
Radionica "Adaptacija" za novoprimitljene učenike 2. dio, 2. grupa, pod vodstvom prof. socijalne pedagogije Marine Barić.
- 15.09.2010.
Radionica "Adaptacija" za novoprimitljene učenike 2. dio, 1. grupa, pod vodstvom prof. socijalne pedagogije Marine Barić.
- 09.09.2010.
Radionica "Adaptacija" za novoprimitljene učenike 1. dio, 2. grupa, pod vodstvom prof. socijalne pedagogije Marine Barić.
- 08.09.2010.
Radionica "Adaptacija" za novoprimitljene učenike 1. dio, 1. grupa, pod vodstvom prof. socijalne pedagogije Marine Barić.
- 05.09.2010. nedjelja
Prijam učenika u Dom.
Sastanak novoupisanih učenika i njihovih roditelja u 14.00 sati u Učeničkom domu Karlovac s odgajateljima i ravnateljem.
- 01.09.2010.
Početak nove školske godine 2010./2011.

